

Istoria noastră nu poate fi — și nu este! — decât o variantă locală, originală, a istoriei universale. Artistică, nu putea decât verifica, pe cont propriu, marile adevăruri eterne ale lumii. Nu-avem alte experiențe decât cele ale întregii umanități, iar aceasta înseamnă că un-deva, într-un ungher al spațiului, un episod din drama noastră de alături sau de astăzi a fost trăit cu intensitate mai mică sau mai mare, pe o durată mai mare sau mai mică de timp. Nu există, deci, riscul de a nu putea fi înțeleasă. Nu există pericolul incompreensibilității. Rostul nostru, pe acest plan, nu poate fi decât să investim trăirea generală cu un indice personal, să-o destinăm cu mai multă vigoare și culoare, să punem motivele universale pe cheia noastră de portativ, să obținem o echivalență universală trăirii noastre sau, altfel spus, să construim un universul până la a-l face echivalent cu noi. Știind că simț și noi, pe celălalt îl interesează numai verificarea noastră, suma aporului nostru cognitiv, varianta de fapt prin care deslușim aceste idei.

Cultura arhaică, deci și cultura populară, n-au, din acest punct de vedere, orgoliul originalității. Motivele migrează sau se reîncep simultan, încorporarea unuia sau altuia într-o terță univă nu înseamnă lipsă de invenție, ci funcționalitate. Arta evului de mijloc, arta unei vîrste adulte a omenirii, își definește stilurile pe mări arhitecturale, cuprinzînd sîmădenea de culturi populare specifice, care pun doar note distinctivă goticului, stilului romantic sau bizantin. Marile realizări artistice ulterioare, de la renașterea la romantism, se organizează la rîndu-le, ca reductibile curente, traversînd continentul, apoi continentele și modificînd climatul și ecologia, nu a unei singure culturi, ci, pînă la urmă, a marilor culturi

umane. Istoria modernă a religiilor, etnografia, iar, pe un plan vast de sinteză, filozofia culturii nutresc de multă vreme ambia integrării, a totalității experienței umane într-un număr tot mai restrîns de mituri, simboluri, idei, pînă la limita unor integrări absolute, echivalență cu omenesul pur. Aceasta înseamnă, pînă la urmă, un om generic pus în față

gibil, deci apt a fi integrat unei serii de fenomene. Culturile, ca și literaturile, nu ne oferă decât prin excepție cazuri.

Revenind la drama noastră de inspirație istorică, trebuie să recunoaștem precaritatea sa nu prin imaturitatea literaturii de care ține, nu prin sărăcia sa tematică, nu prin lipsa talentelor, ci printr-o neînțelegere originară, decurgînd din chiar momentul romantic care a guvernat nașterea speciei la noi. Lăvă ca o anexă beltristică a cercetării istorice — aceasta, la rîndu-i, subsumată unor mobiluri extrastilistice de moment — drama noastră istorică a devenit caducă, din chiar clipa în care ideologia politica ale epocii fuseseră cîștigate. Ea a rămas, fatal, în ceaștia minară cînd literatura noastră a devenit

prin cristalizarea istorică, prin legendă, cronică sau mit, unanimitate acceptă, ca și a glosă. Genul și-a propus, prin exemplele ilustrate, o dezbateră asupra unor ipoteze extramere de umanitate, a căror consistență a fost verificată de timp, sau a unor dileme asupra cărora omul și umanitatea vor reveni mereu.

În literatura noastră, la acest diapazon de universalitate nu s-au ridicat decât puține piese și puțini autori. Le putem număra fără o contabilitate complicată: „Alexandru Lăpușeanu” a bătrînilui Negruzzi, bucată pe care o socotim text dramatic, „Zamolxe” a lui Lucian Blaga, „Șur” a lui George Călinescu, „Danton” a lui Camil Petrescu, iar ca ceaștia din urmă, numărătoare, după opi-

niștea dileme generice, deci un arhetip sau un supratip de umanitate, o umanitate simbol. Năzuința aceasta, de mare generalitate, argumentată cu date stricte de cunoaștere, reprezentată în fond o mare biruință modernă a conștiinței, pe drumul fîrării unei anomalii a spiritului uman cu valabilitate generală.

Nu există, totuși, un ireductibil al fiecărei culturi? Bineînțeles, viziunile totalizatoare s-au structurat ulterior. Se pot oră suprapune, pînă la identificare, fenomenele atît de disjuncte cum ar fi epoca heiană din literatura niponă a secolului al XI-lea cu clasicismul francez al secolului al XVIII-lea — sau luxuria de forme a artei vechi hinduse cu barocul european, italian sau spaniol?

În planul contemplării estetice nu urmărîm decât intrinsecul uman, cu atît mai expresiv cu cît este mai specific, cu atît mai specific cu cît devine inteli-

GENERALITĂȚI ASUPRA DRAMEI ISTORICE

PAUL ANGHEL

nit matură, ea a fost mai apoi alungată la periferie, fiind frecventată infimilor, din mobiluri ocazionale, de numeroși dramaturgi ocazionali. Revenirea subită a speciei, venirea exuberantă care învață în prezent scene, preînde, de aceea, o reexaminare.

Ne putem reînnoaștea la mobilurile inițiale ale dramei istorice? Mai putem accepta stilul și problematica-pleoarea a acestui produs, atît de strîns legat cîndva de barocismul a mesianismului nostru național? Pot fi oare reduse diforțele de problematică generală problemele dramei noastre istorice, prin faptul că pun în discuție chestiuni de specific național?

Ca dramă a personalității sau a unei colectivități, drama istorică a fost întotdeauna o dramă a umanității, ilustrată printr-un caz pilduitor, notoriu,

nia mea, s-a isprăvit. Pe o a doua linie de valoare ar putea intra „Prinzii calicilor” a lui Mihail Sorbul și, poate, încă vreo două-trei bucăți scurte. Pe o a treia linie — teatrul lui Delavrancea și Davila, dar prin aceștia din urmă ne-am întors din nou la copilăria genului, la calitățile dar și la insuficiențele lui fundamentale.

Ne lipsesc personajele istorice care să reprezinte ipoteze extreme de umanitate, acele tipuri care să impună conștiința a experiență cu valoare de glosă?

În evoluția literaturii noastre, dramei istorice, mai mult decât oricarei specii, îi revine tocmai mîneria de a pune în discuție, prin mijlocirea unor momente istorice-de răzucru sau a unor personaje excepționale, cel puțin câteva dintre aspectele revoluționare ale specificului acestui popor. Chestiunea definirii, ca problemă majoră a unei literaturi, nu se limitează, desigur, la

De ce nu avem încă pe scenă un Mircea cel Bătrîn, un Mihai Viteazul, un Tepeș, un Brîncoveanu... Dar la ce probleme, la ce enigme, la ce dileme ale conștiinței ar răspunde acestea sau alte asemenea personaje? Altfel spus, drama istorică nu-și va face nici într-un fel datorie aducînd pe scenă, numai de drarul de a le aduce, asemenea personaje care, cu oricît eroism istoric ar fi investite, nu vor putea revoluționara, prin simpla lor prezență, destinul literar al speciei la noi.

Prin ce mijloace impunem, totuși, valoarea originală a experienței noastre, rezultatul nostru cognitiv?... Revizuirea se cuvine să opereze în însuși conceptul nostru de dramă. Aceasta va duce la reconsiderarea noțiunii de suferință, disperare, tragedie, deci la materia primă a dramei dintotdeauna și de prezentul. Pusă în lumina necrutătoare a experienței generale, drama noastră istorică își va pierde caracterul incompreensibil, cîștigînd în schimb în adevăr uman. Vor avea de cîștigat, prin aceasta, înțelepciunea și arta generală.

PE MICUL ȘI MARELE TERRA

VERA CRUZ

Pe Gary Cooper — nume legat de anii de glorie al westernului — publicul nostru l-a văzut ultima oară, în urmă cu 20 de ani, într-un excelent film de război: „Sergentul York”. A mai fost „programat” în cineva din spectacolele de la cinematoc, sală destinată cu exclusivitate dacă nu unor mari filme cel puțin unui public restrîns (un abonament rămîne în continuare o performanță) din București.

„Vera Cruz” anticipa deci un deosebit interes, genericul său incluzînd pe lângă marelui Gary și pe Burt Lancaster. Și chiar pe Sarita Montiel, care este într-un fel un „nume”.

Filmul, cu o acțiune plasată în Mexicul anilor fierbinți din scurta domnie a împăratului Maximilian, se situează cum amintea Iordan Chimet în micro-esul „Western” în categoria acelor producții aflate „pe linia de hotar între bine și rău, care este acum sinuoasă și subtilă, și poate fi sărită din pricina cu totul întîmplătoare, în ambele sensuri”.

Caleașca în care se află o formidabilă sumă de bani și care călătorește spre Vera Cruz, este păzită, se situează cum amintea Iordan Chimet în micro-esul „Western” în categoria acelor producții aflate „pe linia de hotar între bine și rău, care este acum sinuoasă și subtilă, și poate fi sărită din pricina cu totul întîmplătoare, în ambele sensuri”.

Caleașca în care se află o formidabilă sumă de bani și care călătorește spre Vera Cruz, este păzită, se situează cum amintea Iordan Chimet în micro-esul „Western” în categoria acelor producții aflate „pe linia de hotar între bine și rău, care este acum sinuoasă și subtilă, și poate fi sărită din pricina cu totul întîmplătoare, în ambele sensuri”.

— Ce surprize pregătiți cititorilor? sint întrebați „în bloc” cititorii tineri scriitori, laureați ai U.T.C.-ului.

— Îmbătrînim! răspunde Velea în mare soaptă, replică excelentă la care nimeni nu-și permite să ridice căci pe locul unei tele catastrofe nimeni nu-și poate permite să dea atenție replicilor excelente. Erau acolo cîțiva oameni tineri de mare talent, cu mult spirit în scris, cu mult haz în discuții, oameni cu care e o plăcere să bei un pepsi sau o cafea și o sărbătoare să le citești o pagină bună de literatură. Pe ecran, pierse și plăcerea și sărbătore. Luaseră toți premiul — pe ecran nu se cunoștea. Prin grija apăsătoare și involuntară a unei tinere prezentatoare care-și amănă traci și neștiința cu întrebările cele mai șablon — „scritorul trebuie să fie cronicar sau poet?” — oamenii acia nu mai erau nici poezii, nici cronici, nici spirituali, erau niște școlari care căzuseră cu un avion într-un pustiu. Nu se lega nici un dialog, nici un gînd, nici o idee consistentă — așteptau

incontestabile și prefer „o forțare” a interesului decît ingenuncherea supus în fața șablonului și rutinei. Prea intelectualizată, manevrînd prea multe abstracții — cu harul a doi actori de o formidabilă expresivitate: Pitș și Wolcz — scenariul avea toate șansele să fie redus de spectatorul neavizat, luat prin surprindere, la o schemă minimalistă, un tinăr îndrăgostit își pierde graiul, de îndrăgostit ce e, și atunci prietenul lui — un filozof al gestului — caută să-l redea giul demonstrîndu-i că fără cuvinte nu se poate trăi. Se înțelege lesne de ce n-am impresia că această problemă a limbajului (sau a lipsei limbajului) e o problemă arzătoare pentru tinerii noștri îndrăgostiți. Nu graiul e ceea ce pierd băieții noștri în fața fetelor. Ca joc și modalitate, emisiunea era însă variabilă — amestecul de mimică, gest și inserții, ca-n filmul mut, era plin de delicii, maliții și fantezii. Micile voluptăți intelectualiste ale regiei și ale scenariului nu aveau frîu, pierzîndu-se însă dese-

ÎMBĂTRÎNIM — să nu ne pară rău

RADU COSAȘU

pe scaune cu spătare înalte, ca în palatele ascetice, să vină întrebarea-șablon, să răspundă cum or putea și să se termine. Plutea înăvîrșit un aer „sobru”, înspăimîntător, coborînd din înaltă înăvîrșit în tonul întrebării. Nu poți face nimic — geniu sau om de rînd — în fața unei întrebări-șablon. Dacă o eviți încercînd și-și fii spiritual apari „dăștept” și e mai rău. Dacă i te supui, te-a văzut dumnezeu și telespectatorul. Nu rămîne decît să înveți a te întreba singur și a-ți răspunde singur — artă dificilă care n-are rost la televiziune, ci doar între cei patru pereți ai unei odii. Atunci nu-mai simplu ca prezentatorii emisiunilor pentru tineret (la alte emisiuni problema nu pare atît de dramatică) să fie învîrșit a renunța la tonul acesta răgătat, alinat, de sursoară (sau frător) mai mică, coborînd din „balade și idile” — cu vocale certă pentru a recita: „și ce fată frumoasă are mama!...”? Căci — vorba lui Velea — îmbătrînim, publicul emisiunilor pentru tineret a sfîrșit de mult cu grîdinița, se maturizează și mîneria nu le mai arde să afle dacă scriitorul trebuie să fie poet sau... La problema asta fundamentală au răspuns, alte probleme nu mai puțin grave în rod.

N-aș băga mîna în foc pentru a sustine că emisiunile lui Andrei Șerban și Toma Pavel („Printre cuvinte”) conține problema cea mai arzătoare pentru acest public. Dar originalitatea și verva ei erau

ori densitatea ideii, concretul ei. Se încerca evitarea didacticismului, rămîneau totuși la o demonstrație subtilă și unilatrală. Unilaterală fiindcă nu puteam uita că schema și metafora la care tîndea erau fragmente din „Fragmentele despre cuvinte” — eseu de rafinament, de cultură vie și profund ironică, cartea de incontestabilă literatură a aceluia care semna scenariul, una din lecturile mele preferate în ultimii ani, o mărturisesc fără a imputa criticii tăcerea stranie din jurul ei. În sfîrșit, o a treia emisiune pentru tineret, cvaziștiințifică, se străduia să dramatizeze o ipoteză de mare succes în vulgarizările actuale — existența unor civilizații extrem de evaluate pe Terra, înainte ca omul să fi știut că este om. Constat că în domeniul științific această ipoteză face ravagii în studio, atît în emisiunile pentru matori cit și pentru tinerii în curs de maturizare. Nu știu ce să spun. Poate că merită să facem atita tam-tam în jurul acestor speculații, poate că au fost alții și mai deștepti decît noi pe planetă, fie, dacă asta ne ajută în muncă. Dar de ce trebuie să apară actori care „să joace” serios și firesc în scenarii construite pe această speculație, de ce actori buni sint puși să fie uimiti, încordați, gînditori, emoționați, patetici — adică profund neseriși și artificiali — în aceste scenarii nesărate, nu știu. Tinerilor le place jocul acesta de-a cvazi știința dialogată? Poate, dar nu trebuie uitat că și ei îmbătrînesc. Nu văd de ce ne-ar pare rău.

Personajele sint bine conturate și lupta dintre aventurierii pentru bogata pradă permite un montaj paralel pe care-l stăpînesc de bine Robert Aldrich, regizor specializat în filmele de întreprindere și care ne-a dat un surprinzător și de neuitat de s-a întîmplat cu Baby Jane” aproape o fișă clinică a alienării.

În ce privește marelui public, ceea ce e de observat nu este afluența lui la acest film cît să-lie goale la „Winetou”, „Duelul lung” și „Prin Kurdistanul sălbatic” pelucile care trîșneau, falsificînd bărbăția filmului de aventuri.

E în această opțiune un... „semn al lui Zorro” pe care îndiferent dacă difuzorii noștri de film îl iau sau în considerație, trebuie notat.

TUDOR STĂNESCU

Premiile „Amfora” 1968

„Astă seară la orele 18, sala Teatrului Mic găzduiește decernarea premiilor „AMFORA”, oferite de un larg juru de spectatori, prin intermediul publicației „Săptămîna culturală a Capitalei”, pentru cele mai valoroase realizări ale stagiunii 1967-1968 a teatrelor dramatice bucureștene. Laureatii primei ediții a premiilor „AMFORA” sint: dramaturgii Anca Burșan și Gh. Panco pentru „Nicnic”, regizorul Radu Penulescu pentru spectacolul „Tango”, Lavin Claiet pentru scenografia spectacolului „Macbeth”, actorii Olga Tudorașe și Gheorghe Diniță pentru interpretarea unor roluri principale (Vitoria Lipan din „Baltagul” și respectiv rolul titular din

„Nepotul lui Rameau”) și actorul Florin Vasiliu pentru interpretarea unui rol secundar (Eugen din „Tango”). Vor fi de asemenea premiați, prin tragere la sorți, spectatori care au indicat candidații cele mai apropiate de palmaresul final. Festivitatea de decernare a premiilor va fi urmată de un spectacol muzical-coregrafic, cu participarea balerinelor Magdalena Popa, Alexa Mezinescu, Miriam Răducanu, Amalia Chereulescu, Sergiu Ștefanachi și a formatiei vocal-instrumentale „Coral”.

Zilele trecute, concursul „AMFORA” interesantă inițiativă a „Săptămîna culturală a Capitalei” și a inaugurat cea de a doua ediție. S. C.

„Constituire” în prag de toamnă

AUTENTICITATEA UMANĂ A LITERATURII

DUMITRU MICU

Faptul că o publicație deschide o anchetă pe tema: „Pentru ce scrii?” e, prin sine însuși cît se poate de elocvent. Nu toți scriitorii care aveau acum vreo trei luni etaloa celor ce și-au expus vrea această profesie de credință în coloanele „Scinției tineretului” erau întrebați de ziare: de ce scrii? Și nu totuși lumea era de acord pe atunci, că fiecare scriitor își poate avea propriile mobiluri interioare, propriul motiv de a se scrie, deși Gorki, desigur cînt, spusese că unii scriu fiindcă simt viața atît de bogată, încît nu-și pot reprimă imboldul de a-și vîrșa în ea pe plinul sufletesc, iar alții fiindcă o găsesc, din contră, dezolat de sărăcie și vor s-o îmbogățească prin virurile lor — și cu atît mai puțin se putea tolera concepția că un scriitor se adresează unui anumit public, iar un altul altuia. De altminteri, nici nu prea se utiliza termenul public, ci se vorbea de masele de cititori. Masele erau considerate un tot nediferențiat, derale un tot nediferențiat, căruia trebuia să se adreseze o literatură tot atît de nediferențiată. Cît de departe sintem de a asemenea înțelegere!

Natural, și astăzi, că întotdeauna, orice scriitor își doare opera receptivă de cît mai larg, difuzată în straturi cît mai multe de cititori. În anumite momente, în anume pagini, scriitorul vorbește în numele întregii societăți, pentru întreaga societate. Marile sentimente civice, convingerile politice fundamentale, proprii întregii omeniri, sint în cel mai înalt grad și ale scriitorilor, care, aducîndu-le la expresie, devin voci ale demasului, considerat în totalitate. Însă viața sufletească nu se rezumă la cîteva alitudinile care îl decid orientarea, și chiar alitudinile fundamentale se exprimă diferit, alfel la fiecare scriitor autentic, iar cititorii sint și ei croiți fiecare într-un anumit chip, de undă mare variată a gusturilor și preferențelor. Nimeni mai firesc decît ca fiecare scriitor să-și aibă publicul său, asemenea compozitorilor, cîntăreților, actorilor, dansatorilor. Unora le place poezia cantabilă, altora cea pînă de subtilități; unii au îndrăgit lirica de confesiune, alții pe cea

meditativă; pe unii îl pasionează proza de acțiune și îl plîcisește cea analitică, pe alții tocmai dimpotrivă. Unele se dau în vînt după expresia insolită, după limbajul ultramodern, alții preferă istorisirea domoală și tonalitatea de romantă.

Confesindu-se în deplină sinceritate, tinerii poezii și prozatori ca au răspuns la ancheta „Scinției tineretului” declară toți că scriu pentru cineva, exprimînd implicit stima față de cititorii lor, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în pabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînteleș în viață, întreduea cititorii receptivi într-un viitor nu tocmai apropiat („cînd pentru generații peste noi, încrederea în receptivitatea lor. Nici unul nu se crede și nu se voiește un soliloac, fiecare are ceva de comunicat și nu se îndoiește că va găsi un cineva plural, dispus să-l asculte, capabil să-l înțeleagă. Macedonski, neînt

PROIECTILE CINCINALULUI

CĂRUȚA LUI MILLO ÎN PIAȚA BĂLCESCU

1852 — luna decembrie, ziua 21 — București. Acest sfârșit de an aducea un eveniment deosebit: locuitorii orașului asistau la inaugurarea Teatrului Național. Construirea acestui edificiu fusese început de Vodă Bibescu, întreruptă în anul revoluției (1848) și terminată de Harbu Știrbei. Mai întâi a purtat numele de Teatrul Mare, iar denumirea de „Național” i s-a dat câțiva ani mai târziu, după ce căpătase un statut propriu de organizare.

Teatrul a funcționat până în anul 1944, cînd a fost bombardat de aviația germană.

1965. La Congresul al IX-lea al P.C.R. se vorbește despre construirea unor importante edificii culturale. Printre ele — noile studii de televiziune și noul Teatrul Național din București.

1967. Pe terenul deschis din fața Pieței Bălcescu începe, în luna martie, construirea Teatrului Național. Terenul acesta este bine cunoscut bucureștenilor. Chiar și cititorii mai tineri își amintesc de vechea și romantică copulă din pinză a circului, de prăvăliile scunde ce își lăsuau vara peste vitrine colorzorii multicolore, de acel „Zori de zi” ce deschidea toamna „cea mai centrală mustărie”... Cei cu păr alb la temple, știu că, pe vremea tinereții și a copilăriei lor, aici era locul proiectelor-fantomă, al escrocheriilor de stil mare. Pe acest teren au fost montate două locuințe în stil românesc și scoase la loterie. Era criza locuințelor după anii de criză economică. Locurile s-au vîndut la preț mare. Organizatorii au încasat milioane, iar apoi nimeni n-a mai auzit nimic de locuințe. Tot pentru acest teren s-a elaborat azi zisul „Proiect comunal”. Ba s-a pus și o piatră viitorului palat administrativ. Nu s-a construit însă nimic, deși ideea proiectului a dăruit multă vreme. Erau anii farselor editoare...

1968 — luna octombrie. Reporterul se așează la masa de scris: tema reportajului: noul NAȚIONAL. Cele două construcții ale cincinalului au acum profilul material al betonului crud. Televiziunea pregătește intrarea în funcțiune a noilor studii, Dincoace, lină Universității, construcții întreprinderi nr. 2 din Capitală au excavat peste 250.000 mc. pământ și au turnat circa 20.000 mc. c. beton. În punctul-cheie al lucrării, scena cu turnul său înalt, se desfășoară în eventai o imensă broderie de oțel.

ANSAMBLUL AȘA CUM VA ARĂTA...

„Îndcă este vorba de un ansamblu urbanistic. În ziua inaugurării primei stagiuni a Naționalului, bucureștenii cu bilete de intrare în mină va zăbovi negreșit și în fața celorlate construcții din jurul teatrului. În primăvara acestui an am văzut în biroul tov. prof. Horia Maicu, arhitectul-șef al Capitalei, coordonatorul general al întregului ansamblu urbanistic din centrul orașului, o machetă. Ipos și plastic în culori de acaedele sau de jucării moderne pentru copii precoci. Acum nu ne mai folosim de machetă. Clădirea Teatrului Național se arată deja cu mult deasupra panourilor ce înconjură șantierul. În acest perimetru, decamdată înconjurat de panouri, va mai exista hotelul „Intercontinental-București”, o clădire cu 25 etaje, înălțimea sa fiind de 83 de metri și un parcaș subteran pe două nivele, cu o capacitate de circa 950 autoturisme. Din acest ansamblu mai face parte un pasaj subteran pentru pietoni, la întretăierea celor două bulevarde. Cit despre parcaș, este aproape gata: cele două etaje din beton pot să-și primească oaspeții motorizați; mai sînt necesare instalațiile specializate, precum și legătura întregului parcaș cu străzile învecinate.

TEATRUL — O ARHITECTURA CONTEMPORANĂ, LEGATĂ DE SPIRITUALITATEA TRADIȚIONALĂ

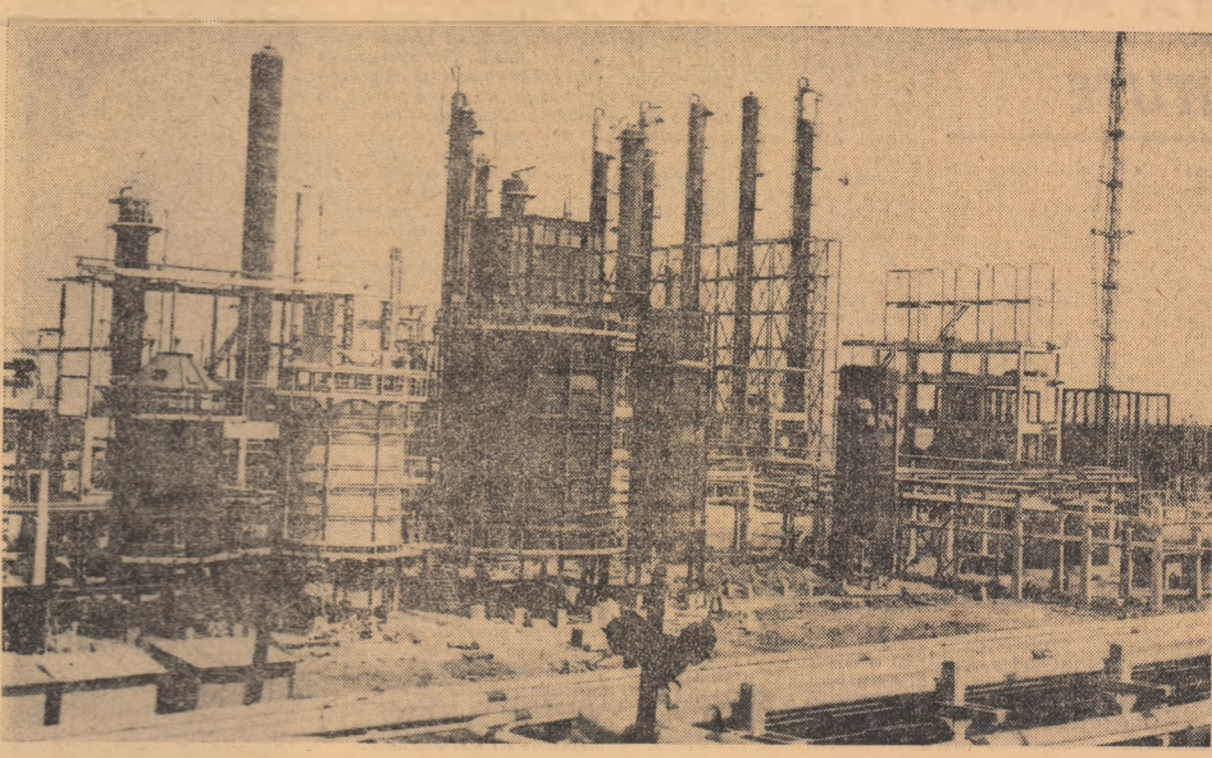
Teatrul Național — sala principală — are o capacitate de 980 de locuri, dispuse în felul următor: 700 la parter, în rînduri continue înscrise în potcoava scenei — prin acest sistem de așezare a scaunelor se creează o atmosferă mai caldă, spectatorii nu se simt singuri — și încă 280, așezate într-un singur rînd de balcon-foje. Soluția potcoavei oferă, totodată, condiții optime acustico-vizuale tuturor spectatorilor. Scena, care are o deschidere variabilă între 10 și 16 metri, este de tip clasic și oferă condiții pentru montările cele mai pretențioase. Deasupra ei se află turnul înalt de 32 de metri, un clopot uriaș în care

mintire vor desemna pe cei mai buni artiști și operele lor. Este vorba de o colaborare pe care o sperăm rodnică. Sala principală de spectacole va avea pereții tapetați cu o țesătură colorată într-un roșu foarte închis — acest tapet va conferi sălii o ținută sobră și va absorbi excesul de lumină. Apoi, un tavan alb pe care nu vor exista candelabre. Ele vor fi prezente doar în foaiere, amintind astfel de obiectele tradiționale și, bineînțeles, armonizîndu-se cu tapetele. Cit priveste corpul anexă pe care se profilează scena principală cu turnul ei plin de ceramica bleu deschis, el va fi tratat cu un trafor realizat cu travertin de Borsec. Modelul în care va fi montat acest travertin ne va aminti de incrustațiile tradiționale în lemn la casele vechi. În continuare, la sala studiu, intrarea va fi marcată prin patru panouri, și ele cu frescă în mozaic. În foaiere vor fi realizate decorații cu ceramică, lemn și cărămidă aparentă. Cum vor arăta, însă, concret de asemenea, încă nu putem spune. Poate după concursurile de care am amintit...

— Sigur, nu mai este mult pînă atunci. Cit timp s-a lucrat la proiectul acestui complex teatral? La vremea sa Naționalul inaugurat în 1852 era socotit, citez un gazetar străin, ca unul dintre cele mai frumoase și izbutite teatre din Europa. — Confruntarea cu beneficiarii adevărați o așteptăm cu emoție. La proiect s-a început să se lucreze încă din anul 1963. După terminarea lui, împreună cu documentația necesară, am făcut o călătorie prin câteva mari capitale ale lumii. Am vizitat teatre, am stat de vorbă cu specialiști, arhitecți, regizori. Proiectul nostru a primit aprecieri numeroase și în afara țării: modificații de ordin tehnic au rămas așa cum l-am dorit noi. Sigur, a fost o „avizare” paralelă. Adevărata „avizare” va fi o dată cu primul sezon.

„Căruța cu paiațe a lui Millo se va opri aici. În Piața N. Bălcescu, în sunetul de gong, la ridicarea cortinei. Un sunet curat de bronz, un bronz la fel cu cel din care dorim să se toarne placa pe care să semneze proiectanții și, alături de ei, constructorii. Le dorim să semneze ca semn că recunoaște înalta răspundere pentru construirea unui edificiu reprezentativ, pe măsura școlii românești de teatru și a publicului său generos. Dar și semn de laudă și respect din partea celor care vom pasi pragul edificului.”

VICTOR CONSTANTINESCU

Aspect de pe șantierul rafinării din Pitești

Dar metronomul bate în gol

(Urmare din pag. 1)

300 hectare planificate pentru grâu au fost înmărmăzite doar 15 hectare. Dacă în unele unități mașinile agricole disponibile au sînt utilizate cu toată atenția, în altele parcaș de tractoare nu este repartizat conform necesităților. Astfel, la C.A.P. Bihor, una din unitățile cu cea mai mare suprafață din județ, un tractor poate face față în timp mai mic decât ratului pe cele 550 hectare destinate pășunilor.

RECOLTA

(Urmare din pag. 1)

apoi nașterea lui Brimo și l se prezintă spicul de grîn verde, secerat. Misterele de la Elenaș sau la originea sa mitic agrar. Se credea că în timpul ierfelor, spiritele grînelor mor. În Creta, mormintele lui Zeus, mitor, era agreat în virful muntelui Iuktal. El era secul meselor comune, al pînii și vinului, al morții și iazvierii. În

tuturor operațiilor, prin utilizarea mijloacelor mecanizate pe schimburi, folosirea tuturor etapelor, distribuția echipelor și brigăzilor de oameni pentru intervenția operativă a forțelor de muncă acolo unde este necesar. Pe lîngă acestea, datorită condițiilor specifice care au determinat depășirea perioadei optime este bine venită hotărîrea de a se face recamblesarea suprafețelor de incamiată așa cum s-a procedat la Dumbrăvișoara. Eram și în alte comune. De altă direcție agricolă județeană a lui mitor pentru generalizarea acestui procedeu, pentru aplicarea sîmbului în fiecare cooperativă trebuie să se studieze alte noi tercuri în funcție de planul primăriei.

Subredacțiile noastre juchetene transmit

Cei care au drum prin comuna Stoiceni, Serbănești, Tușeni, Radomirești sau Mihăești se abat pe la noile magazine, moderne, cu spații comerciale bine organizate și gospodărite. Unele dintre acestea (Tușeni, Sprincenata) au fost construite cu contribuția acestor unități comerciale recent modernizate, capabile să desfacă mărfuri în valoare de circa 10-12.000 lei. Care este de fapt explicația? Gestionarul Mircea Costel (Frunzaru), Județ Gheorghe (Sprincenata) și alții manifestă rețineri pentru achiziționarea unor produse alimentare, prețurile sînt înalte. În același timp sînt nevoii să bată drumurile prin alte sate pentru a-și procura cele necesare. Asta se cheamă oare solicitare față de cerințele cumpărătorilor?

PE SUB MINĂ

Fiecare o dorește un cămin frumos și bine gospodărit. Ei, dar una este să pare că un necaz nu vine niciodată singur, pentru că lipsesc și produse alimentare de strictă necesitate: grîi, biscuiți, calcu... Există în schimb o predicție pentru cifra doi. La Tușeni și Sprincenata s-au adus în-

A CERE, A OFERI — VERBE ÎN ANTITEZĂ

RAID ANCHETĂ PRIN MAGAZINELE SĂTEȘTI ALE JUDEȚULUI IOLT

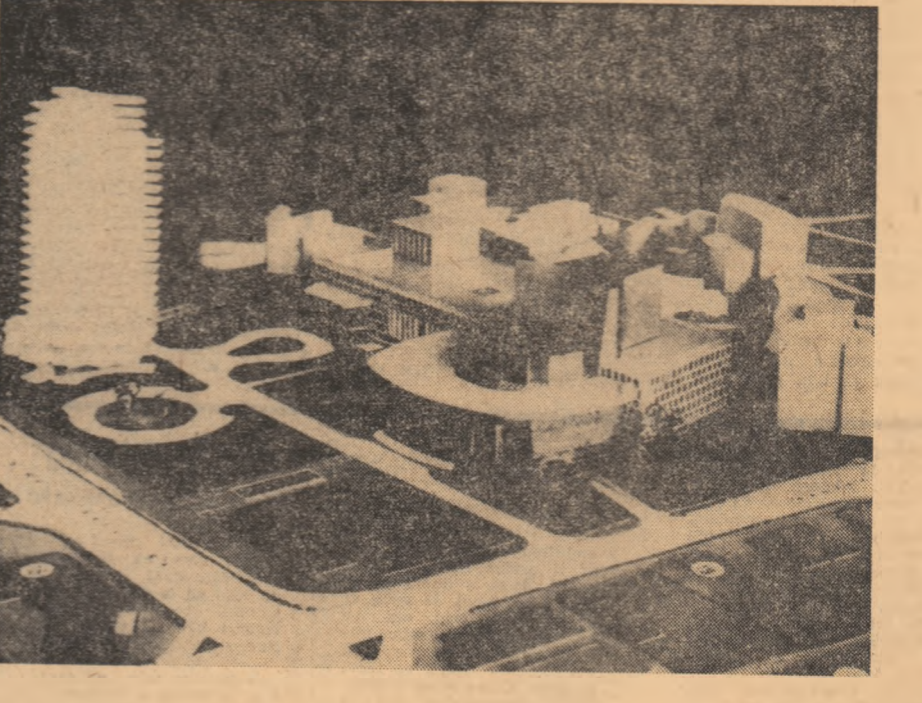
tr-un an... doi saci cu mîlai. La cele DOUĂ note de comandă ale gesticionarului magazinului din Comani (30 iulie și 8 august) prin care se solicitau 33 de sortimente alimentare, s-a răspuns prompt cu două: OȚET și ULEI. Nu se pot plînge oamenii că n-au cu ce face salată. Ce fac însă cu rezervele alimentare? Oamenii așteaptă. Așteaptă ca cei ce răspund de aprovizionarea satelor să-și facă datoria, să nu facă o aprovizionare cu ochii... Închis.

ACEASTA SE CHEAMĂ SOLICITUDINE ?

Pe drumul ce duce la Bălănești, Mărunești, Radomirești, Mihăești, Frunzaru, în zadar vrei să cumperi diverse alimente că și se servesc replica „n-avem”. În cele din urmă cere un siteracotă și chereștea. Unele sînt deficitare, dar nu despre ele aș vrea să scriu. Cită unele materiale apar în revistă comercială a județului încep sfîrșitele (mai ales la cooperativa din Sprincenata și la depozitul din Drăgășani). Incepe vînzarea pe sub mină. E o mică parte ce-l drept, cam complicată dar gesticionarul Duică Mișu (Drăgășani) are „experiență”. Nu știu cum o se descurce cu cei 880 stacheți de brad reținuți, pentru „ai casei”. Cred însă că organele competente vor lua neîntîrziat măsuri.

Mă opresc aici cu însemnările. Aspectele sesizate mai sus sînt definitorii pentru întreaga activitate comercială din județ. Cu toate acestea, un semn nu strică. Să-l audă cei răspunzători.

NEAȚU VASILE

„IȚELE” RESPONSABILITĂȚII S-AU ÎNCURCAT

și alte cauze dar, oricum, nu ele primează. Am arătat mai sus că aproape 60 de lucrători sînt „sub normă” — adică în imposibilitatea realizării sarcinilor de producție zilnice, că 250 dintre cei calificați nu reușesc să se încadreze în ritmul normal al tehnologiilor de fabricație. Nu este oare o legătură de causalitate, de directă proporționalitate între nivelul calificării, al pregătirii profesionale a lucrătorilor și posibilitatea realizării sarcinilor de plan, curente și de perspectivă, ale întreprinderii? Evident, nu poate fi decît un singur răspuns: există.

cerca unității doar din luna februarie a.c., se scuză dînsul. Ce aș putea să vă spun decît că nivelul calificării în întreprindere este destul de scăzut, incapabil să răspundă solicitărilor producției moderne (?)

afirmă dînsul. Dar nu asupra acestui lucru vrem să ne oprim. Scuzele tovarășului director nu pot suplini lipsa de inițiativă a conducătorii unității, ele nu au nici o importanță în fața mîinii. Și de ce? Pentru că înainte de februarie a.c. dînsul făcea parte din vechea conducere a întreprinderii, (era inginer șef), pentru că și acum, după alțea lună, problema calificării continuă să rămînă o simplă chestiune pe hîrțile îngălbănite de praful nepăsării și lipsei de răspundere, este o problemă uitată de fiecare dată la sedințele „de analiză” ale comitetului de direcție.

(Urmare din pag. 1)

tuaj statistică, a realizării normelor, putem ușor constata că, de fapt, numărul de... 250 (interesantă coincidență!) corespunde exact cu al celor care nu s-au integrat încă în procesul de producție, adică, pe care, în realitatea sarcinilor de plan, decamdată, întreprinderea nu poate conta.

— Practic, am preluat conducerea unității doar din luna februarie a.c., se scuză dînsul. Ce aș putea să vă spun decît că nivelul calificării în întreprindere este destul de scăzut, incapabil să răspundă solicitărilor producției moderne (?)

— Practic, am preluat conducerea unității doar din luna februarie a.c., se scuză dînsul. Ce aș putea să vă spun decît că nivelul calificării în întreprindere este destul de scăzut, incapabil să răspundă solicitărilor producției moderne (?)

— Practic, am preluat conducerea unității doar din luna februarie a.c., se scuză dînsul. Ce aș putea să vă spun decît că nivelul calificării în întreprindere este destul de scăzut, incapabil să răspundă solicitărilor producției moderne (?)

Ce propuneți

(Urmare din pag. 1)

cele douăzeci de propuneri referitoare la modalitățile de petrecere a timpului liber cer organizarea U.T.C. realizarea unor acțiuni care să-i stueze pe tineri dincolo de teritoriul grațiuților: dispute sportive și carnavaluri, în cadrul cărora să se desfășoare jocuri de perspectivitate, unde cunoștințele de fizică, chimie, matematică, logică să se imbine cu îndemnarea și susținută practică a concurențelor, seri de dans, precedate însă de întîlniri cu cercetători ai biologiei marine, cu militari, cu marinari, cu activiști de partid și de stat, de restrînse festivaluri ale formațiilor artistice din liceu, de reuniuni teoretice pe teme de artă, cu participarea membrilor cenaclurilor din oraș...

— Precupări există, m-a avertizat la un moment dat unul din tinerii cu care discutăm. Putem face oarecînd propuneri. Numai că, vedeti, propuneri s-au mai făcut și altădată. Partea cea mai importantă este ca cineva să le și realizeze.

— Cu alte cuvinte, tot la „fuziunea vîrștelor” programului de activitate ajungem. Îngrijorări pentru soarta propunerilor pe care le-au făcut ori au de gînd să le facă am mai auzit de cîteva ori răbufînd în cursul întîlnirilor cu băieții și fetele din liceu. Petru Buzescu îmi spunea, și i se asocia și Victor Cigolea, că simțul istoriei — despre care se afirmă, și nu fără motiv — se capătă „în mișcare”, prin constatări pe care le poți face singur, lînd ca termen de referință existențele multiple dimprejurul tău, ceea ce îți dă posibilitatea să te înțelegi, să te judeci, să-ți apreciezi forțele — include, printre componentele sale, munca patriotică.

— Programul nostru, mi se afirmă, trebuie să cuprîndă angajamentul organizației din liceu, specificînd și unde anume ne vom hotărî să fim prezenți, pentru că anul trecut ne-am plimbat de colo pînă colo și noi și alții colegi de-ai noștri, adunîndu-ne uneori cu miile în locuri unde n-aveam ce face. În felul ăsta, contribuția sigură este aceea adusă la degradarea unei idei.

Ar mai fi și altele. Cine compară între ele vechile programe de activitate ale organizației U.T.C. din liceul „Mircea cel Bătrîn” din Constanța, și pe acestea cu propunerile tinerilor, are surpriza să reîntîlnească reulate, de la un plan la altul, propuneri pe care tinerii le reîntîlneșc acum. Orchestra de pîidă, n-a fost niciodată pusă la punct, și nici cercul tinerilor fotografi înființat, deși amîndouă au constituit hotărîre ale unor trecute programe de activitate. Ce se va întîmpla atunci cu cineclubul, cu cercul prietenilor artelor plastice, filozofiei, sociologiei, pentru care se doresc ieșiri întreprinzătoare pe teren, ce se va întîmpla cu grupul folcloric, cu procesele literare, pe care alții le visează realizate în colaborare cu formația de teatru, astfel încît argumentele părților să poată fi exprimate și dramatic și să cîștige și în greutate? Toate acestea și altele încă, simpozionale culturale cu recunoașteri de citate și citarea din memorie a textelor apărîndu-mărilor scriitorii, dezbaterile tendințelor științei și tehnicii contemporane, concursurile pe obiecte, călătoriile imaginare în trecutul geologic al țării, reprezentînd fondul nepuizabil al propunerilor pentru programul de activitate care va fi reluat de tineri, sînt convins, în conferința de dare de seamă și alegere a organizației U.T.C. pe liceu. Ce se va întîmpla atunci?

Nu se va putea întîmpla decît un singur lucru. Pomînd de la caracterul democratismului larg pe care îl asigură viața noastră de organizație, uțecii delegați la lucrările conferinței pe școala vor trebui să-și afirme cu hotărîre punctul de vedere. Dezbaterile vor arăta atunci în ce măsură și în ce măsură de program sînt realiste, cite din ele confirmă dorințele majorității, răspund diferențelor tuturor membrilor organizației, vin în sprijinul propunerilor lor. Fiecare, vor fi propuneri pe care tinerii nu le vor putea transforma în realitate apînd doar la propunerile lor mijloc. Dar ei vor putea cere ajutorul cadrelor didactice, sau al Comitetului U.T.C. al municipiului Constanța. Ei vor putea beneficia, în curînd, și de sprijinul casei de cultură a tineretului din oraș. Iată, așadar, garanțiile indiscutabile care fac posibilă realizarea în întregime a oricărui plan de activitate, oricît de îndrăzneț ar fi el.

nerii lucrătorii” produc cele mai mari greutăți conducerii unității: pentru că de calificare nu se ocupă — NIMENI! Iar serviciile în mîsură să rezolve problemele ce se impun sînt încadrate cu personal necompetent.

În documentele de partid, în indicațiile date de conducerea partidului de prilejul vizitelor făcute în întreprinderi din acest sector, s-a insistat asupra necesității unor măsuri complexe pentru perfecționarea calificării cadrelor, măsuri menite să coreleze capacitatea profesională a muncitorilor cu programul dezvoltării tehnice a întreprinderilor. Situația întîlnită la întreprinderea din Tg. Mureș — chiar dacă s-ar aduce argumentul că este un caz izolat — obligă conducerea ministerului industriei ușoare să analizeze acest „caz particular” și, eventual, dacă situația o impune, să ia decizii cu răz de acțiune și pentru alte întreprinderi.

Intr-unul din laboratoarele Institutului de Fizică al Academiei

ANUL ACESTA APAR

IN INSTITUTE

In ciuda noștrilor studenți pulsează o viață animată de dorința de studiu, bogată și colorată prin nenumăratele evenimente ce constituie universul unei zile de facultate. Cenele, concursurile culturale sau cele sportive sunt numai câteva din aspectele acestei lumi. Dar totdeauna s-a simțit nevoia ca studenții să-și organizeze în mod adecvat viața lor...

supra uneia sau altele dintre problemele legate de profesia noastră. Pentru noi, cei de la filologie, revista reprezintă un impuls, un sprijin în crearea originală și o primă treaptă spre afirmare. In ceea ce privește colaborarea cu celelalte facultăți, vom face tot posibilul pentru a atrage un număr cât mai mare de contribuții. Sistemul nostru de colaborare, de la celelalte facultăți ale Universității, vor îmbrățișa cu entuziasm ideea și ne vor ajuta.

NOI REVISTE STUDENȚEȘTI

LA CEREREA STUDENȚILOR, UN RĂSPUNS AFIRMATIV DIN PARTEA CONDUCERII PARTIDULUI • DEBUTANTA: REVISTA „FOAIE PENTRU MINTE, INIMA ȘI ARHITECTURA” • TIMIȘOARA ȘI BRASOVUL CONTINUA O EXPERIENȚĂ • PREGĂTIRI LA UNIVERSITATEA ȘI POLITEHNICA BUCUREȘTEANĂ

Ministerul Învățământului, conducerea partidului a aprobat editarea unor reviste studențești în instituțiile și facultățile noastre primite cu deosebită satisfacție, ca fiind o impunească a cererii pe deplin justificată. Propunerea pentru editarea unei reviste a Universității Bucureștene, de pildă, fusese făcută încă de la sfârșitul anului universitar 1967-1968, dar discuțiile se sistaseră odată cu apariția examenelor din anul următor. Acum problema e din nou la ordinea zilei și urmează să fie rezolvată cât mai curând posibil.

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu”, distanța dintre a dori și a avea o revistă studențească a fost deja parcursă prin efortul și trei studenți entuziaști, sprijiniți de conducerea Institutului. Relațiile dintre fiii revistei „Arhitectură”, denumită „A”, „Foile pentru minte, inimă și arhitectură”, au primit din partea studenților Monica Mărgineanu, anul V, membră a colectivului de redacție, care ne-a spus: „Am încercat ca revista noastră să surprindă cât mai intim preocupările cititorilor arhitecți. Știu că toți arhitecții e în primul rând un om de artă, un creator cultural și un om de știință orientat în primul rând spre arhitectură”. Revista cuprinde un vast material tematic, articole legate

de profilul institutului și de munca studenților, articole pe teme culturale și artistice, traduceri și contribuții originale. Este regretabil însă, că această revistă apare într-un tiraj necorespunzător (99 exemplare) și că prezentați arhitecturii, un institut care excellează în numărul talenților (la desen!). Sperăm că în viitorul apropiat, redacția, ajută de cei în drept, ca reuși să ridice calitatea publicațiilor lor, pe care să o poată găsi și citi toți studenții institutului. La Politehnică, perspectiva unei reviste e încă discutată. Totodată Amărăuți — secretarul organizației U.T.C. din institut, ne spune că, dincolo de opțiunile de amânare, revista ca să fie concepută ca un mijloc de informare și difuzare a ultimelor realizări din viața institutului, ca un mijloc de dinamizare a activității științifice. De aceea ne-am propus să tratăm așteptările studenților (aspecte sportive, culturale, distractive, obiective, turistice), probleme organizatorice, referitoare la programul de învățământ — o discuție în care cream să stăgem nu numai pe studenți, dar și pe profesori, cit și să informăm pe studenții noștri despre lucrările ce se desfășoară în cercurile științifice. Vom aborda și probleme de informare politică pentru care preconizăm să dezbaterem cât mai deschis.

„Uriașii” satului

RUXANDRA VLAD

Inconjurată parcă de un nimf olimpic, cancelaria școlii exercită o ciudată atracție asupra elevilor — amestec de curiozitate și șială, de speranțe îndreptățite ori nu, uneori puțin ciudate pentru legile de neînțelecare a guvernării, totul grefat pe temelia unui indiscutabil respect, de fapt divizion al acestui amalgam de sentimente. Dar cel mai ciudat este că ani nu modifică radical optica și chiar când elevul nu mai este de mult elev, „mirajul” cancelariei se păstrează, ea evocând, mai mult parcă decât banca, ori clasa, ori chipul zăcut al profesorului, întregul cortegiu de bucurii, neliniști, izbini ori înfringeri ale vieții școlarești. Nu cunosc un fost elev care să fi trecut cu de-a-gata, peste ani, pragul cancelariei din școala unde a învățat, ca să fi găsit din primele momente tonul potrivit cu maturitatea sa, cu noua sa poziție în societate. Și iarși nu cunosc un fost elev care să se jeneză sau să se pricizeze cu bună știință de asemenea trăiri; nu, ele fac parte din lezământ pe care îl lăsmănește școala și a cărui lumină, proiectându-se pentru totdeauna, se îmbogățiește înens.

PROFESOR NOUL O CATEDRĂ VECHĂ

— În-o pe Virginia — a exclamat cineva în jurul ei și-a făcut cerc. Primele străluciri, străluciri calde de inimă și nefericite străluciri albe a spusă să se opună și să-a venit pur și simplu să-l tadă, să „raporteze” cum îi merge cu învățarea, să-l poartă în școala cum trăiește, ce gândește așa cum făcea în vechiul trecut, ci să-l și catedra la primire.

— În-o pe Virginia — a exclamat cineva în jurul ei și-a făcut cerc. Primele străluciri, străluciri calde de inimă și nefericite străluciri albe a spusă să se opună și să-a venit pur și simplu să-l tadă, să „raporteze” cum îi merge cu învățarea, să-l poartă în școala cum trăiește, ce gândește așa cum făcea în vechiul trecut, ci să-l și catedra la primire.

— În-o pe Virginia — a exclamat cineva în jurul ei și-a făcut cerc. Primele străluciri, străluciri calde de inimă și nefericite străluciri albe a spusă să se opună și să-a venit pur și simplu să-l tadă, să „raporteze” cum îi merge cu învățarea, să-l poartă în școala cum trăiește, ce gândește așa cum făcea în vechiul trecut, ci să-l și catedra la primire.

(Urmare din pag. 1) știe că o poveste care începe într-un fel, se termină în altul. Să nu-i căutăm, deci un „suspend” inutil, și să spunem din capul locului că acești fermecători îndrăgostiți s-au despărțit, se pare că pentru totdeauna.

SUFOCARE IN LIRISM

Paradoxal dar viața confirmă uneori că sentimentele de o intensitate prea evidentă, își au scadele mai scurte. Sine și zicte pe această temă „focul moartii încălzeste mai mult și cite altel... Dar ele nu explică nimic în acest caz sau explică ceva mult mai simplu. Lui i-a plăcut o colegă cu care, la început prin forța împrejurărilor și apoi fără această forță, colabora îndeaproape profesional. Soția a sesizat la timp (poate chiar mai înainte de a fi ceva adevărat) și i-a făcut „scene”. S-a ucert, s-au acuzat reciproc, în termeni pe care nu-i folosește nici oamenilor obișnuiți, dar mi-le Paul și Virginia. Apoi ea a plecat de acasă și chiar din ora era să piardă anul de studii, el i-a scris, apoi a căutat-o, rugînd-o să-l întâlnească, să-l aștepte așezînd că „poate o să-l treacă”. Însă, împiedicată de conștiință, colega, care se îndrăgostise de tânărul artist, a bătut în retragere, a plecat pentru încetarea oricăror relații între ei, ceea ce nu a avut decât darul de a-l îndrăji și mai mult pe eroul nostru. Acum el nu mai are nimic să o să treacă ci, dimpotrivă, ca o optat definitiv, că plină acum se sufoca în efuziuni lirice fără conținut, dar că de-abia de îndrăji și mai mult pe eroul nostru. Acum el nu mai are nimic să o să treacă ci, dimpotrivă, ca o optat definitiv, că plină acum se sufoca în efuziuni lirice fără conținut, dar că de-abia de îndrăji și mai mult pe eroul nostru. Acum el nu mai are nimic să o să treacă ci, dimpotrivă, ca o optat definitiv, că plină acum se sufoca în efuziuni lirice fără conținut, dar că de-abia de îndrăji și mai mult pe eroul nostru.

Imi pare rău că vorbesc aspru, dar tocmai înțeleg asta m-a înăspriț. Cealaltă i-am spus că m-a făcut să înțeleg că alături poate fi tocmă între oameni independenți. În răceala ei aparentă era atâtă dăncime, atâtă forță... Iar în fosta mea relație era atâtă albităne, în-că, cu vremea, ne-am mai întâlnit pe amîndoi. Da, i-am spus toate astea, „ceilalte”... — Ei, ea ce-a răspuns? Răspunsul e exact. Am verificat... Dacă eu puteam să-i dau ceea ce mi trebuia, iar el, la rîndul lui, imi oferea atâtă încredere, atâtă plînată a vieții, de ce trebuia neapărat să spun „nu”, închinîndu-mă fericii, pentru a salva o a treia? Nici măcar pe aceasta nu știu dacă să fi salvat-o, pentru că el — mă lăsa să înțeleg clar, și nu mintea — ajunsese la o scadență. Nu mi-a fost deloc ușor să accept. M-am gândit, mai întâi: poate va fi ceva trecător, care-i va face bine, și atunci imi asum riscul de a fi la un moment dat eu cea răpăsită. Apoi mi-am dat seama că ar putea fi ceva definitiv. El nu mai avea cale înapoi, pentru că pășăia care-l despărțea de soția lui nu se crease din pricina apropierea de mine, ci dimpotrivă apropierea de mine se produsese după apariția acestei răpășii, pentru a vremea și soția lui și-ar fi găsit un alt drum, în definitiv și tînăr, atrăgătoare, cu toată viața înalțea ei, și atunci am fi fost trei oameni impliniți. Altfel, dacă m-aș fi purtat „sa-

MAI CREDEȚI ÎN „PAUL ȘI VIRGINIA”?

alături, m-a luat pe după umeri, credeam că e un gest prietenesc, desi eram puțin tulburată. Apoi m-a sărutat, și poate tocmai în acel moment m-am dat seama că eram tot atît de îndrăgostiți, ca și în vremea când eram împreună. Apoi am încercat să-l aduc la ordine. Și atunci a vorbit...”

NEVOIA DE LIBERTATE

Înterup aici pledoaria pentru că, mai departe, coincide cu a lui. Mi-a făcut-o nu de mult, neștiind că aflasem totul prin intermediul „ceilalte”. „Vezi, cred că există diferite vârste ale dragostei... Poate că, pe la 16-17 ani, este suficient să te privești în ochi și să murmuri cuvinte lirice. Dar apoi, toate acestea devin o frînă. Ori-cine sentiment se justifică, cred, în senzația de înaintare. Mi-a fost foarte dragă și soția mea. Nici acum nu mă pot gândi la acei ani fără emoție și durere. Dar avea un ciudat, inșurpabil mod de a se crampona. Lubea cu un fel de disperare, ca și cînd și-ar fi trăit meru ultima clipă frumoasă. Mă întreba de zece ori pe zi: „mă iubesc?” Ca într-un fel de joc fermecător, recunoscut, un joc, doi, trei, „dar care devenea su-părațor, stînjitor... Dacă-mi dădea un telefon și nu eram singur, răspundeam, firește, mai sobru ca să nu mă dau în spectacol „liric” față de oamenii străini. Atunci mă întreba: „Ce-i cu tine? Nu mă mai iubesc?” Nu-i ajungea să-mi confirm. Mă puneam să-i spun, ca de obicei, „iubita mea”, „dulcea mea”, „te sărut de mie de ori”. Simțeam cum se demonizează toate acestea, că a venit vremea să fie subînțelese, trecute pe alt plan. E drept că, dacă-i vorbeam de profesia mea, mă asculta cu atenție. Dar era și atâtă adorabil, încît niciodată n-am auzit alt cuvînt decît de aprobare. Tot ce făceau eu, era bun, minunat, unic. Poate sint bărbăți cărora le place asta. Poate că ei consideră asta libertate. Pentru mine libertatea înseamnă exact contrariul: să știi că ai alături un om egal, cu care te poți săfui, care nu-ți atrînă de gît tonele devotîunii.

maritean”, cui i-ar fi folosit? Ce e moral în împiedicarea schimbării unui drum greșit care nu te duce la nimic? Nici măcar în cazul în care tu și cel puțin așa credeam atunci... Ceea ce s-a întîmplat după aceea, se știe. Brutalitatea lui în chestiunea copilului a determinat și ruperea acestei relații. Cîci nu e nimic de discutat. Este o viață pe care și-o recunoaște și el, care-l îngrozește și nici nu încearcă să și-o scuize, decît poate prin surscutarea nervoasă din acele zile, prin unirea eroi, și nici cel care scrie despre el, nu are un răspuns categoric. — Există, într-adevăr, în unele iubiri adevărate, puternice, o „crampă” care nu face decît să te întindă, să te distrugă. — Are cineva dreptul, atunci cînd e convins că o relație din preajma sa nu merge pe drumul bun, să primească dragostea lui sau care nu e liber? Refuzînd-o, îl ajută să se păstreze în vechia relație sau dimpotrivă, contribuie și mai mult la nereferirea lui? — Apariția femeii „ceilalte” a fost, factu care a produs o ruptură în viața noastră. — Se poate repara o relație înaintea de a se ajunge la asemenea dezodămite, și cum? Cînd cei doi se dovedesc și fi temperamental deosebite, se pot ele schimbă prin „acomodare reciprocă”? — Si în sfîrșit, o întrebare la care mi-am răspuns în repetate rînduri, dar niciodată la fel, ceea ce dovedește probabil că răspunsul e complicat: — Este mai bine ca o dragoste ivită în fragedă tinerețe, înainte de formarea personalității, să nu ajungă atît de repede la căsătorie, pentru a se împiedica astfel deosebit ireparabile de mai tîrziu? Dacă e mai bine așa nu înseamnă că-i sfîșim pe tineri să nu ia în serios prima lor dragoste? Poți să le spui „mai așteptați”? Ce să aștepte? Și cit?

IONEL HRISTEA

cotidian ABC cotidian. Vreți să faceți cunoștință? ZAINEA GEORGETA, 21 ani, profesoară, Comuna Saral, județul Constanța (schimb de ilustrate). DANAIAȚĂ PETRE, student, 21 ani, str. Crălovei, Bloc 8 Scara C, ap. 8 Pitești (diverse). LEAT GICA, 25 ani, tehnician auto, Str. Bicașului Bloc C 1, ap. 26 Platra Neam, jud. Neam (schimb de ilustrate). MARTA EDUARD, 20 ani, tehnician electro-mecanic, Ed. Bucium nr. 8 Iași (filatelice, filminic, numismatică, șah). CODREAN MARIOARA, 29 ani, profesoară, Aleea Liliacului, Bloc C 1 Sc. 1 ap. 6 Lupeni, jud. Hunedoara (schimb de ilustrate). SZTANCS ELZA ECATERINA, 22 ani, elevă școala tehnică militară Odorheiu Secuiesc, Str. Lenin nr. 2 jud. Harghita (ilustrate). IORDACHE TRAIAN, 22 ani, profesor, comuna Cobadin, jud. Constanța (ilustrate, diverse). DUȚU ELENA, 19 ani, învățătoare, sat Tretoara comuna Chille, jud. Buzău (schimb de ilustrate și fotografii artistice). SABĂU AUREL, sudor, 28 ani, Gura Văii, pavilion 2 cam 3 jud. Mehedinți (diverse teme). PAVEL DAMIAN, 21 ani, strănugar, Str. Republicii 477 Blocul tineretului Birlad (sport și ilustrate). ILIE ION MARIN, 21 ani, operator turbine, sat Ionelci, comuna Petrești, jud. Dimbovița (cinema, diverse).

Favestea s-a petrecut de curând la ferma președintelui L.B. Johnson în Texas, și sarea ei conținu în faptul că e perfect autentică. Președintele Statelor-Unite avea la vîntă pe 4-rol Barnard, primul medic din lume care transplantă o inimă umană. În timpul convalescenței, președintele Johnson întreabă pe celebrul chirurg: — Vi s-a întîmplat vreodată să salvați o viață? — Da, răspunde pref. Barnard, mi s-a întîmplat. Și povestește: Acum vreo 28 de ani, facem medicina generală într-un orășel de lângă Capetown. Sînt chemat de urgență la o fermă vechină de o domnișă care-mi explică că soțul e grav bolnav. Imi

„O singură dată am fost sigur de fapta mea”

amintesc scena om și cum ar fi aștăzi. Examinai bolnavul. Avea o dublă pneumonie, cu febră de peste 41 de grade. Delira; era pe moarte; făceam și eu ce puteam, spunîndu-i să se odihnească, să se odihnească și să se odihnească. Dar el nu se odihnea. Într-o noaptea, creștea eretice și simțeam, nesurvenind așteptat, viața animalului re-înțepes. Iar capra behăia la parul ei. Și, depărtîndu-mă, spusel caprei: „Capră, și-am salvat viața!” E singura dată, domnule Președinte, cînd am fost sigur de fapta mea!

CURIER EDITORIAL

HENRY SIENKIEWICZ: QUO VADIS. Autorul acestui roman, laureat al premiului Nobel 1905, este bine cunoscut cititorului român, ca de altfel și opera sa. Cuprinzînd ca într-un panoramic epocă împăratului roman Nero, Sienkiewicz înglobează în acțiune tipuri și conflicte etnice umane, totul cu o artă de o forță neobișnuită. Cartea constituie un eveniment editorial. RADU ENESCU: FRANTZ KAFKA. Monografia pune în discuție dificultățile operii scriitorului praguez, atît de cunoscut, dar și atît de puțin înțeles. Ni se oferă astfel numeroasele care necesare pentru pătrunderea în universul kafkian. PIERRE BENOIT: ATLANTIDA — KOENIGSMARK. Volumul cuprinde două romane, dintre numeroasele scrise de Pierre Benoit, mai puțin traduse la noi în ultimul timp.

„O singură dată am fost sigur de fapta mea” O CIUDATA INTIMPLARE DIN VIAȚA DOCTORULUI BARNARD. desarece ai făcut totul și nu pare să fi reușit, de război încercăm să găsim un leac de la țară? Vracii satului, ce întrebunțeară leacuri băbești, vindică inflamația pieptului cu o espră. — O capră? — Da, se tale o capră. I se la pielea și se jwelește cu ea pieptul bolnavului. Și bolnavul se vindecă! — M-am gândit că n-am studiat medicina 7 ani spre a aplica o metodă din epoca de piatră și spusel femeii: — Dacă-mi-mă să-mi așteptăm încă o oră. Dacă la orele 4 soțul dv. nu va fi mai bine, o să tăiem capra! Dar norocul era de partea mea: la orele 4 temperatura bolnavului scăzuse la 37,5 grade. Mă uitai prin ograda, viața animalului re-înțepes. Iar capra behăia la parul ei. Și, depărtîndu-mă, spusel caprei: „Capră, și-am salvat viața!” E singura dată, domnule Președinte, cînd am fost sigur de fapta mea!

logna, 1150 la Paris, 1214 la Oxford, 1348 la Praga, 1364 la Cracovia. ROMEO INTERCONTINENTAL. La bordul unui transatlantic, arestarea unui pasager clandestin: David Boyes, fost pușcăr marin britanic. Omul este la a zecea sa traversare, dus-întors, dar totdeauna clandestin. El explică: „Sînt căsătorit în Anglia, dar aceea pe care o iubesc locuiește în Statele Unite”. CEA MAI VECHIE UNIVERSITATE DIN LUME. Universitatea teologică din Fez (Algeria) a fost întemeiată în anul 859 și funcționează și astăzi în același local. Cele mai vechi universități din Europa au fost înființate cu 4-500 de ani mai tîrziu: în 1100 la Bo-

AGENDA

TELEGRAME

Intr-o telegramă adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, Francisco Nacias Nguema, președintele Republicii Guineea Ecuatorială, a exprimat mulțumiri pentru felicitările ce i-au fost adresate cu ocazia proclamării independenței țării sale.

Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa a trimis generalului Suharto, președintele Republicii Indonezia o telegramă în care se arată că opinia publică din România a aflat cu adâncă îngrădorie despre respingerea cererilor de grațiere ale tovarășilor Sudisman, membru al Biroului Politic, șeful Secretariatului C.C. al P.C. din Indonezia, Njuo membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Indonezia, președinte al Organizației Centrale a Sindicatelor din Indonezia (S.O.B.S.I.), precum și ale altor patrioți indonezieni care și-au

consecrat viața luptei pentru apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii, pentru o Indonezie independentă, liberă și prosperă. Exprimind sentimentele de simpatie și solidaritate pe care poporul român le nutrește față de poporul indonezian, Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, se spune în telegramă, vă cere să folosiți funcția dumneavoastră pentru a salva viața patrioților condamnați la moarte, pentru curmarea terorii și persecuțiilor împotriva comunistilor și a celorlalte forțe patriotice și progresiste.

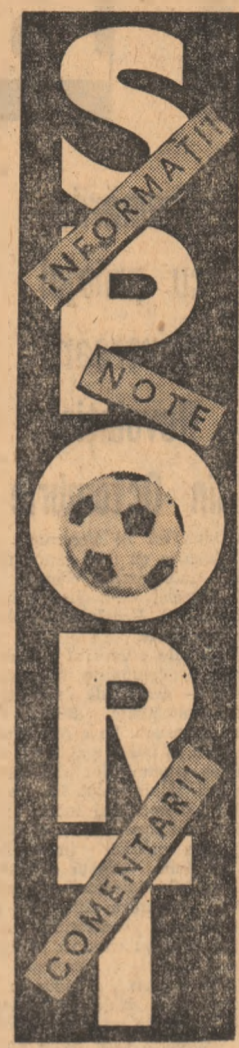
Primire la C. C. al P. C. R.

Tovarășul Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întâlnit luni după-amiază cu Eduard Mondlane, președintele Frontului de Eliberare din Mozambic care face o vizită în țara noastră.

La întâlnire a participat tovarășul Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri în probleme de interes reciproc, precum și în legătură cu situația internațională actuală și lupta forțelor progresiste, democratice și anti-imperialiste contemporane.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură prietene și cordialitate.

Prețuți prevederea!

Nu există sector de activitate socială în care tineretul să nu fie prezent, asociindu-și eforturile celor ale generației mai vârstnice. Nu-i mai puțin adevărat că tinerii au întotdeauna de încercat din experiența vârstnicilor. Cu alte cuvinte tinerii sînt într-o continuă stare de asimilare a cunoștințelor acumulate de practica socială.

Una dintre aceste acumulări, și care este specifică popoului nostru, este **PREVEDEREA** — precept de înțelepciune populară care poate fi readus și prin cuvintele „Prevederea este mama înțelepciunii”.

Și nu este de loc greu să fi prevăzător, cînd în condițiile noastre, există o instituție specializată — **ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT** — A.D.A.S. — care pune la îndemîna oricărui cetățean diferite forme concrete de materializare a spiritului de prevedere: **ASIGURĂRILE DE BUNURI ȘI DE PERSOANE**.

Desigur, sînt mulți tineri care știu ce înseamnă asigurările de bunuri și persoane, care sînt formele practice de A.D.A.S., ce importanță prezintă pentru populație.

Sînt, de asemenea, și tinerii care doresc să afle cît mai multe elemente despre asigurările de bunuri și persoane, pentru a o alege pe cea care răspunde cel mai bine necesităților fiecărui. Pentru aceștia rubrica noastră le va fi deosebit de folositoare.

Întîi acum citiți date introductive.

Correspondenții noștri împărtășesc informații valoroase, A.D.A.S. este formată din Direcția generală și direcțiile județene. Există, de asemenea, în fiecare județ, în localitățile mai importante, puncte de lucru care funcționează ca reprezentanțe ale direcțiilor județene. Organizarea lor a fost determinată de necesitatea unei legături mai stricte ale direcțiilor județene cu unitățile sociale, cu populația, care sînt permisiți și o servicii operaționale asigurătorilor. Și, în sfîrșit, reținem că în comună, precum și în întreprinderi, instituții, cooperative agricole de producție etc., funcționează agenți de asigurare și responsabili cu munca A.D.A.S., care efectuează operațiunile de asigurare cu cetățenii și de încasare a primelor.

Așadar, și organizatoric, asigurările de bunuri și de persoane sînt la îndemîna oricărui cetățean.

Din culisele marii întreceri

CEA MAI MARE SURPRIZĂ a primei zile a Olimpiadei este considerată înfrîngerea (cu 2-1 de către Noua Zeelandă) echipei de hochei pe iarbă, campionă mondială și olimpică din anul... 1928, cu o singură întrerupere în 1960 cînd titlul olimpic a revenit Pakistanului.

RECORDMENUL LUMII în proba de 10.000 m. australianul Ron Clarke a pierdut probabil duminică ultima șansă de a cuceri o medalie olimpică de aur în proba sa favorită. La sfîrșitul cursei (în care a ocupat locul 6) el a rămas fără cunoștință timp de 10 minute și a trebuit să-și fie administrat oxigen. „Clarke a fost învins de altitudine orașului Mexico” — a declarat medicul echipei australiene Brian Corrigan.

SPECIALIȘTII DIN S.U.A. au remarcat, nu fără ultim,

că în proba de 100 m. plat, considerată pînă acum „o proprietate a atletilor nord-americani” au apărut alți pretendenți la titlul de „cel mai rapid om din lume”. Este vorba de sprinterul cubani, dintre care Hermes Ramirez, a egalat recordul mondial și olimpic în sfîrșitul de finală, realizînd 10”0.

PRIMELE RECORDURI OLIMPICE. Americanul Ron Whitney a realizat 49” într-una din seriile cursei de 400 m. gardurii întrecînd cu 3/10 vechiul record deținut de compatriotul său Glenn Davis din 1960.

PRIMUL CAMPION OLIMPIC la haltere, iranianul Mohammed Nassiri, practică halterea numai de cinci ani, fiind mai înainte unul din cei mai reușiți gimnaști din țara sa.

CIUDAD DE MEXICO, PRIN „A. T. S.-3”

(Urmare din pag. 1)

înălțime și 60 kg greutate) este militar de carieră și are vîrsta de 23 de ani. Temu și-a început cariera sportivă internațională, învingîndu-l în urmă cu doi ani pe multiplul campion australian Ron Clarke în cursa de șase mile cu prilejul Jocurilor Commonwealthului, desfășurate la Kingston (Jamaica). Pentru finala olimpică, Temu era cîntat printre principalii favoriți, ca urmare a familiarizării sale native cu altitudinea.

Așa cum se știe, a doua medalie de aur a Olimpiadei a fost cîștigată de halterofilul iranian Mohammed Nassiri, care în limitele categoriei cocoș a totalizat la cele trei stiluri 367,500 kg. Rezultatul lui Nassiri reprezintă un nou record olimpic (vechil record era de 357,700 kg și aparținea lui A. Vahonin (U.R.S.S.) de la J.O. de la Tokio) și egalează recordul mondial al sovieticului Cetin și maghiarului Foldi. Acesta din urmă a cucerit medalia de argint, deoarece cîntărea cu 300 de grame mai mult decît Nassiri. Medalia de bronz a revenit sportivului polonez Henryk Trebicki. Doi dintre candidații la medaliile olimpice — sovieticul Cetin și japonezul Ichinoseki — au avut evoluții sub așteptări. Mohammed Nassiri, în vîrsta de 23 ani, 1,48 m înălțime, a doborât în cariera sa opt recorduri mondiale (la diferite stiluri), iar în întrecere-

riile din cadrul Săptămîinii olimpice de la Ciudad de Mexico-1967 s-a clasat pe primul loc la categoria sa. El este căsătorit și are o fetiță în vîrsta de un an pentru care nutrește speranța că va deveni gimnastă.

Dar desigur pe cititorii noștri îi interesează într-o măsură mai mare prezența sportivilor

derat pe Vasile Antoniu drept cel mai bun boxer al zilei. O comportare bună au avut sportivii români și la canotaj academic. În prima zi a concursului, desfășurat pe Lacul Xochimilco ei au obținut calificarea pentru trei semifinale din cele cinci probe la care au luat startul. Este vorba de echipajele de schif 2 plus 1,

MEDALIILE ZILEI A DOUA

români la diferitele probe. Pe stadionul olimpic, în cursul dimineții primei zile, Viorica Viscopoleanu a participat la calificările probei de săritură în lungime obținînd al doilea rezultat cu 6,48 m, săritură realizată din prima încercare. Calificările acestei probe au fost marcate și de o mare surpriză: poloneza Kirszenstein nu a reușit să obțină calificarea pentru finală.

Arena Mexico și-a inaugurat seria galelor de box cu o reușită mare a cuprins 28 de meciuri. În cadrul categoriei ușoare, pugilistul român Vasile Antoniu a obținut o aplaudată victorie prin KO în repriza înțita în fața lui Ernest Dong (Camerun). Specialiștii prezenți aici l-au consi-

derat pe Vasile Antoniu drept cel mai bun boxer al zilei. O comportare bună au avut sportivii români și la canotaj academic. În prima zi a concursului, desfășurat pe Lacul Xochimilco ei au obținut calificarea pentru trei semifinale din cele cinci probe la care au luat startul. Este vorba de echipajele de schif 2 plus 1 și schif—2 vîsle. Celelalte două echipaje (schif simplu și schif 4 fără cîrmaci) vor concura în recalificări.

Teri, însă a fost o zi imprevizibilă, decisivă, în special pentru atletele noastre Mihaela Penes și Viorica Viscopoleanu.

Scăpată de emoțiile calificărilor, anulate din lipsă de concurență participă numai 16 sportive — Mihaela Penes a atacat direct finala. O finală dificilă în care încă de la primele încercări stîlta a trecut mult dincolo de 50 de metri. Oricît de dramatic, imaginea care ni-l ofereau pe Figueroa, a-bia pe locul 5 în semifinală, sau pe Greene în postura de diavol schiop, clasîndu-se primul în ciu-

Ultimele știri

• Au început întrecerile turneului olimpic de polo pe apă. Iată primele rezultate înregistrate: Olanda — Grecia 9-5 (2-0, 3-2, 0-1, 4-2); S.U.A. — Brazilia 10-5 (3-1, 2-1, 0-1, 5-2).

• În turul masculin de baschet, echipa U.R.S.S. a obținut o nouă victorie, de data aceasta în dauna selecției Marocului, pe care a învins-o cu scorul de 123-51 (51-30). Într-un alt joc, reprezentativa S.U.A. a dispus cu 93-36 (44-15) de formația Senegalului.

• Rezultate înregistrate în turneul de hochei pe iarbă: Belgia — R. D. Germania 4-0 (1-0); Japonia — Spania 0-0; Pakistan — Franța 1-0 (0-0).

• La Arena Mexico au continuat meciurile turneului de box. În cadrul categoriei mijlocie mică, pugilistul român Tom Cravac l-a învins la puncte pe polonezul Witold Stachurski.

• Alte rezultate din turneul de hochei pe iarbă: Noua Zeelandă — Mexic 2-0; Olanda — Argentina 7-0; Kenya — Malaysia 1-1.

• În cadrul turneului feminin de volei, echipa Cehoslovaciei a întrecut cu 3-1 (15-7, 11-13, 15-9, 15-11) pe S.U.A., iar Peru a dispus cu 3-0 (13-13, 15-6, 15-9) de Coreea de sud.

• Alte rezultate din cadrul întrecerilor masculine de baschet: Polonia — Coreea de sud 77-67 (37-27); Brazilia — Bulgaria 75-59 (42-29).

MERIDIAN SPORTIV

TREI TITLURI BALTANICE PENTRU SPORTIVII ROMÂNI

La Skopje s-a încheiat cea de-a 5-a ediție a Balcănidei la tenis de masă. În întrecerile individuale, sportivii români au obținut un frumos succes cîștigînd probe de simplu bărbat. În finală, Mărmureanu l-a învins pe grecul Kalogeropoulos.

PETRE MĂRMUREANU ÎNVINGĂTOR LA TEL AVIV

În cadrul turneului internațional de tenis de la Tel Aviv, jucătorul român Petre Mărmureanu a obținut un frumos succes cîștigînd probe de simplu bărbat. În finală, Mărmureanu l-a învins pe grecul Kalogeropoulos.

ECHIPA DINAMO PE PRIMUL LOC ÎN TURUL GRECIEI

Tenistul cîștigător al Gresei s-a încheiat cu victoria rătărilor...

Încă un Ionescu

Ionescu, dar nu Paul. Se numește Vasile și e component al formației Jiul Petroșani. În meciul de duminică a fost cel mai bun jucător de pe teren, anulîndu-l pe cel mai bun jucător al echipei, anulîndu-l pe cel mai bun jucător al echipei, anulîndu-l pe cel mai bun jucător al echipei...

C. MATEESCU

FOTBAL CU... PÎINE

Din programul Casei de cultură a studenților din București (sala mare) Calea Plevnei nr. 61, ne reținem atenția înțînirea cu scriitorul și caricaturistul Neagu Rădulescu, sugestia intitulată „Fotbal cu... pîine”. În cadrul înțînirii care va avea loc astăzi, începînd de la orele 20,30 se vor face protecții cu caricatură din literatură, teatru, și bineînțeles... fotbal.

FOTBAL PE GLOB

• LA TORONTO s-a desfășurat meciul dintre selecționatele Canadei și S.U.A. cîntînd pentru prefinalurile campionatului mondial de fotbal. Victoria a revenit fotbalistilor canadieni cu scorul de 4-2 (1-1). Înălțurile a fost armată de 10.000 de spectatori. Meciul retur se va disputa la 27 octombrie la Atlanta.

• CEA DE-A 6-A ETAPĂ a campionatului cehoslovac de fotbal s-a soldat cu următoarele rezultate: Sparta Praga 1-1; ZVL Jilina-Slavia Praga 1-0; Banik Ostrava-Lokomotiv Kozice 2-2; J. Jednota Trencin-Dukla Banská Bystrica 2-1; Spartak Trnava-Slovan Bratislava 3-4.

În clasament conduce Spartak Trnava cu 16 puncte, urmat de Banik Ostrava 9 puncte, V.S.S. Kozice, Slovan Bratislava 8 puncte etc.

• REZULTATELE ÎNREGISTRATE în campionatul național de fotbal: Dinamo Kiev-Spartak Moscova 1-0; T.S.K.A.-Ararat Erevan 1-0; Cernomoret Odessa-Lokomotiv Moscova 1-1; Zenit Leningrad-Artiler Sovietelor Khibinov 3-4. În clasament primul loc este deținut de Dinamo Kiev.

• REZULTATELE ÎNREGISTRATE în campionatul italian de fotbal: Atlanta-Varese 0-0; Bologna-Verona 1-1; Milan-Fiorentina 1-1; Napoli-Sampdoria 0-3; Palermo-Internazionale 1-1; Roma-Juventus 1-1; Torino-Venezia 0-4.

• ÎN CAMPIONATUL FRANCEZ de fotbal conduce S.T. Etienne cu 11 puncte (din 6 jocuri), urmat de Bordeaux — 10 puncte (din 7 meciuri), Lyon, Reims — 9 puncte (din 7 meciuri) etc.

În etapa a 7-a s-au înregistrat următoarele rezultate: Marillia-S.T. Etienne 0-3; Bastia-Metz 1-1; Lyon-Nantes 3-1; Sochaux-Niza 3-4; Nîmes-R.E.D. Star 0-4; Reims-Monaco 3-1; Rennes-Bordeaux 0-1; Sedan-Strasbourg 2-1.

• CEA DE-A 6-A ETAPĂ a campionatului portughez de fotbal s-a soldat cu următoarele rezultate: Sporting-Academica 2-0; Atletico-F. C. Porto 1-2; Varzim-Benfica 1-1; Leixoes-Belenenses 0-0; Guimaraes-C.U.F. 2-1; Saclanense-Braga 1-4. Primul loc în clasament este deținut de echipa Benfica cu 11 puncte, urmată de Academica, F. C. Porto 10 puncte etc.

RUGBI

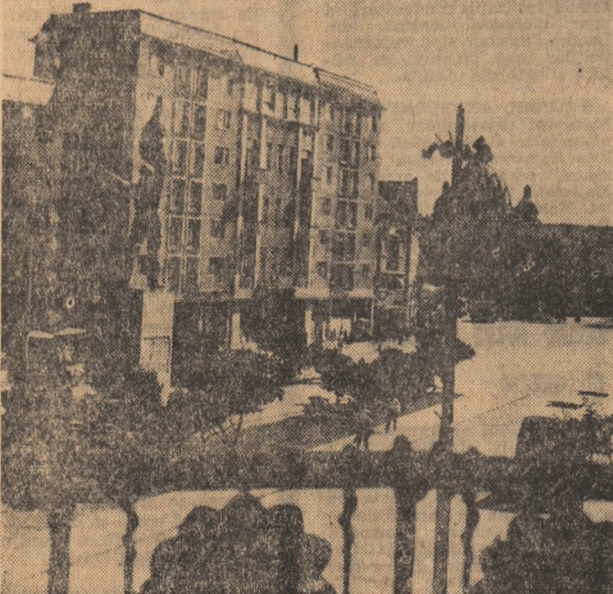
Derbiul etapei de duminică a campionatului republicii de rugby, disputat între formațiile bucureștene Grivița Reșie și Dinamo s-a încheiat cu victoria primei formații învingătoare cu scorul de 12-3 (6-0). Alte rezultate: Gloria — Constructorul 6-3 (6-0); Progresul — Steaua 6-16 (0-11); Eulmentul Birlad — Știința Petroșeni 9-6 (3-3); Agronomia Cluj — Universitatea Timișoara 2-2 (0-0); Politehnica Iași — Farul Constanța 6-0 (3-0).

BASCHET

În etapa de duminică a campionatului masculin de baschet s-au înregistrat următoarele rezultate: Steaua București — Politehnica București 79-60 (31-25); Dinamo București — I.E.F.S. București 91-73 (43-37); Farul Constanța — I.C.H.F. București 46-53 (26-30); Politehnica Brașov — Universitatea Cluj 56-55 (28-17); Rapid București — Politehnica Galați 82-69 (39-42); Universitatea Timișoara — Politehnica Iași 110-57 (52-29).

Deschiderea noului an de învățămînt la Academia militară generală

Luni a avut loc deschiderea noului an de învățămînt la Academia militară generală. La festivitate au luat parte conducerea Ministerului Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, membri ai conducerii Consiliului Securității Statului, ai Ministerului Afacerilor Interne, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, comandanți de arme, generali și ofițeri superiori. În cadrul festivității a luat cuvîntul general-colonel Ion Ionniță, ministrul forțelor armate, care a transmis comandanților și activiștilor de partid, cadrelor didactice și elevilor Academiei militare generale salutul călduros al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și guvernului țării, personal al tovarășului Nicolae Ceaușescu, subliniind înalta prețuire pe care o dă conducerea de partid și de stat, comandanților, activiștilor de partid, corpului didactic din Academia militară generală, din toate instituțiile militare de învățămînt. Într-o atmosferă de puternic entuziasm, cei prezenți au adoptat textul unei telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în

Ilustrată din Tg. Mureș Foto: I. ANDREIȚĂ

Vă recunoașteți?

Minutul 15. Sasu dribleză, trece de doi apărători, pasează fulgerător la Tufan și... 2-1 pentru Farul. — Unde sînt dom'le? Unde-s dinamociștii?

Minutul 85. Fircălab centrează, Dumitrache plonjează și înscrie spectaculos cu capul: 4-2 pentru Dinamo. — „Să n-avem orbe!”

„Dragi ascultători în minutul 6 Oblemenco a deschis scorul”. — Ura! I am trecut în frunte. — Explozie la 300 de kilometri.

de peste hotare

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

Portugalia:

Universități fără... studenți

Avem în față două știri, ambele din Portugalia. PRIMA ȘTIRE: la Lisabona s-a anunțat oficial că ministrul portughez al educației a decis „suspendarea de la studii”, pe durata anului universitar abia început, a unui număr de 112 studenți sub acuzația de a fi „implicați în agitație politică”. Suspendarea — care-i privează pe respectivii studenți de dreptul de a participa la cursuri sau la examene pe toată durata anului universitar 1968-1969 a urmat unei ample anchete organizată în cursul verii de autoritățile universitare în colaborare cu faimoasa poliție politică (PIDE). Au fost anchetați (de fapt supuși unor interogatorii provocatoare) un număr de 268 studenți înscrși într-o veritabilă „listă neagră” polițienească în urma participării la diferite acțiuni protestatere în timpul anului universitar precedent (grevele și demonstrațiile din decembrie anul trecut, organizarea ilegală a „zilei studentului” în primăvara aceasta etc).

A DOUA ȘTIRE: subsecratarul de stat la ministerul educației al Portugaliai, Alonso Nogueira, a declarat, într-o convorbire cu corespondenții ai presei vest-germane că autoritățile sînt nemulțumite de comportarea studenților. „Mulți studenți — a spus Nogueira — se află sub influența unor idei periculoase care pun la îndoială actualele noastre structuri. Sistemul nostru se aplică măsuri adecvate care să însănușătoască atmosfera în amfiteatru”.

Dacă facem o legătură logică între cele două știri menționate (și dacă amintim că „operațiunea suspendare” se exercită a doua oară, după cea similară din precedentul an universitar — 1967-1968 nu putem să nu desprindem o concluzie firească: unele oficialități de la Lisabona au găsit o metodă sub-generis de însănușătoare a atmosferei din amfiteatru (adică de reprimare a puternice mișcări protestatere studențești) — golierea facultăților de studii prin „suspendare” formală, probabil, de la premisa că cele mai liniștite universități sînt cele golițe de studenți, autoritățile portugheze sînt pe punctul de a provoca o inovație universitară de o originalitate stupefiantă: universități fără studenți.

E. R.

Brazilia:

Arestarea conducătorilor studenților

Peste 1000 de studenți care participau la congresul Uniunii naționale a studenților din Brazilia au fost arestați simbolic în localitatea Ibiuna, unde avea loc congresul acestei organizații. Autoritățile au anunțat că congresul va fi declarat ilegal.

Printre cei arestați se află toți conducătorii mișcării Uniunii naționale a studenților: Vladimir Palmeira, Jose Dirceu, Edson Soares și alții.

S. U. A.:

Chemare la grevă

Conducerea organizației „Studenții pentru o societate democratică” a lansat duminică un apel la organizarea unei greve studențești pe scară națională și a unor demonstrații în marile orașe americane în ziua de 5 noiembrie, ziua alegerilor prezidențiale din S.U.A. În apel se subliniază că aceste acțiuni sînt menite să demonstreze opoziția existentă în rîndul studenților față de actualul sistem electoral din S.U.A.

INDIA: Palatul prezidențial din Delhi.

„Nhan Dan” despre impasul convorbirilor de la Paris

Ziarul „Nhan Dan” a publicat un comentariu în care se referă la atitudinea adoptată de guvernul american în cadrul convorbirilor de la Paris, ceea ce a determinat ca aceste convorbiri să se afle într-un impas.

George Bundy propune o măsură realistă care comportă efecte pozitive — a spus Nguyen Than Lee, Purătorul de cuvînt a subministrei, după declarațiile recente ale primului ministru al R. D. Vietnam, Fam Van Dong, urmările pozitive pe care le-ar avea asupra eforturilor de căutare a unei soluții politice a problemei vietnameze. Incețarea bombardamentelor americane.

Converbirile oficiale de la Paris dintre R. D. Vietnam și S.U.A., se arată în comentariu, care durează de cinci luni, nu au înregistrat încă nici un progres. După cum a declarat la ședința din 10 octombrie, ministrul Xuan Thuy, acest impas este determinat de poziția guvernului american care persistă în războiul său de agresiune în Vietnam cu scopul de a impune un regim neocolonialist în Vietnamul de sud și de a perpetua divizarea Vietnamului. Impasul se datorează refuzului Statelor Unite de a încheia necondiționat bombardamentele și celelalte acte de război împotriva R. D. Vietnamului.

Auturul comentariului arată în continuare că declarațiile recente cu privire la Vietnam, făcute de președintele Johnson și de candidații la președinția S.U.A. — atît din partea Partidului Democrat cît și a Partidului Republican — au aruncat lumină asupra planurilor americane cu privire la Vietnam. După ce citează din aceste declarații, în comentariu se subliniază: „Dacă guvernul american doarește cu adevărat să se meargă spre o soluție pașnică a problemei vietnameze, el trebuie să înceteze agresiunea în Vietnam, să retragă trupele sale, să recunoască Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud și să ducă cu acesta convorbiri cu privire la problemele interesind Vietnamul de sud, să lase poporul vietnamez să-și rezolve singur propriile probleme fără amestec din afară. Ca un prim pas, guvernul S.U.A. trebuie să înceteze necondiționat bombardamentele și celelalte acte de război împotriva R. D. Vietnamului, pentru ca convorbirile oficiale de la Paris să poată trece la alte probleme interesind cele două părți și pentru a crea condiții care să permită să se meargă spre o soluție pașnică a problemei vietnameze, pe baza respectării drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez.

Acesta este poziția justă a poporului vietnamez care se bucură de sprijinul opiniei publice mondiale, se spune în încheierea comentariului.

PARIS 14. — Corespondentul Agerpres, Al Gheorghiu, transmite: În cadrul conferinței săptămânale de presă care are loc de obicei luna, purtătorul de cuvînt al delegației R. D. Vietnam la convorbirile oficiale americano-vietnameze de la Paris, Nguyen Than Lee, a răspuns unei întrebări cu privire la declarația de duminică a lui George Bundy, fost consilier special al președintelui S.U.A. (atît al președintelui Johnson), precizînd încetarea necondiționată a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnamului. „Noi considerăm că declarația lui

IMAGINI DE PE „APOLLO-7”

TELESPECTATORII din Statele Unite au putut urmări, luni, primele imagini transmise „în direct” din Coama de echipajii cabinei spațiale „Apollo-7”. Au putut fi observați, de asemenea, cel trei cosmonauți lucrînd în interiorul cabinei. După cum scriu agențiile de presă, calitatea imaginilor a lăsat mult de dorit. De altfel, acesta a fost unul din argumentele pe care le-a folosit comandantul navei, Walter Schirra, atunci cînd s-a opus instalării camerei de luat vederi la bordul vehiculului spațial.

INDIA: Palatul prezidențial din Delhi.

O delegație cehoslovacă la Moscova

MOSCOVA 14 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, la 14 octombrie, la Moscova a sosit o delegație cehoslovacă condusă de Oldrich Cernik, președintele guvernului R.S. Cehoslovace. Delegația va purta convorbiri în legătură cu unele probleme care rezultă din acordurile de la Moscova.

La aeroport, delegația a fost întâmpinată de Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și de alte persoane oficiale.

Chemările cu prilejul aniversării Revoluției din Octombrie

MOSCOVA 14 (Agerpres). — La Moscova au fost date publicității tradiționalele chemări cu prilejul celei de-a 51-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Chemările adresează un salut partidelor comuniste și muncitorești — avangarda de luptă a clasei muncitoare, tuturor oamenilor muncii. Se exprimă urarea de a se întări unitatea și coeziunea comunistilor din lumea întreagă și un salut în numele unității și coeziunii tuturor forțelor antiimperialiste, în lupta împotriva politicii imperialiste de agresiune, violență și război.

Chemările adresează un salut frățesc popoarelor din țările socialiste care construiesc socialismul. Ele sînt chemate să lupte pentru întărirea prieteniei și unității, pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor frățești. Se transmite un salut poporului vietnamez care luptă împotriva agresiunii imperialiste americane și se cere Statelor Uniți să înceteze imediat războiul agresiv împotriva Vietnamului iubit de libertate. Este salutată clasa muncitoare din țările capitaliste, popoarele țărilor state naționale, din țările coloniale și dependente, care luptă împotriva imperialismului și rasismului, pentru libertate și independență națională.

Oamenii muncii din U.R.S.S. sînt chemați să lupte pentru înfrîngerea înaintea de termen a planului cincinal pentru creșterea necondiționată a economiei naționale — bază a creșterii continue a nivelului de trai, material și cultural al poporului și capacității de apărare a țării. C.C. al P.C.U.S. adresează chemarea ca cea de a 100-a aniversare a nașterii lui V.I. Lenin (1879) să fie sărbătorită prin noi victorii în lupta pentru realizarea planurilor construcției comuniste elaborate de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.

Prin cafelele Saigonului, corespondenții străini trăiau zvonurile încredințate să așteptăm o mică schimbare de atmosferă. Tensiunea din lucrările de stat se simțea ca un pericol de înfrîngere? Sursele oficiale au făcut declarații contradictorii și, de obicei, la Saigon se afirmă că purtătorul de cuvînt nu poate comenta. Deseori sînt în discuție condiții și a spus de fiecare dată se poate constata de pe urma discuțiilor și zvonurilor că nu este vorba de o schimbare de atmosferă în interior.

„Armasa nu poate înlocui” — a explicat stăpînitorul oficial cînd a se referențiat la aceste discuții. „Vine de obicei — a adăugat normal și obișnuit” — s-a afirmat mai tîrziu. Dar aceasta înseamnă că „explicațiile” nu reprezintă cît o evaziune decît o tentativă.

Un star lașase profieja unei lucrări de stat la începutul lui octombrie. Thieu nu face încă parte din categoria celor ce se împotmesc în fața evenimentelor. S-a făcut o legătură între relațiile guvernului Minh și eforturile politice din aceste condiții care nu pot avea cît generalul rezultat din vînt la războiul cu Dien. În sfîșit, s-a vorbit și despre trasea rezoluției în palatul prezidențial din Saigon în legătură cu zvonurile despre unele măsuri pe care Washingtonul ar fi tentat să le ia spre a găsi o ieșire din impasul vietnamez.

Retinem din comentariile corespondenților apusei că Thieu și apropiații săi n-au exclus o posibilă de stat regizată de ambasada americană, pentru că actualul președinte este o persoană mai mult decît compromișă și „înaltă” cu el nu contribuie la ridicarea prestigiului politicii S.E.A. Terenul, în cazul de față, nu a fost justificat. Pentru Thieu, Thieu nu posedă o politică în sine. Mai ales că la Saigon se înregistrează, în lumea politică, partizanii unei soluții pașnice a conflictului vietnamez. Poziția extremă a lui Thieu are adversari

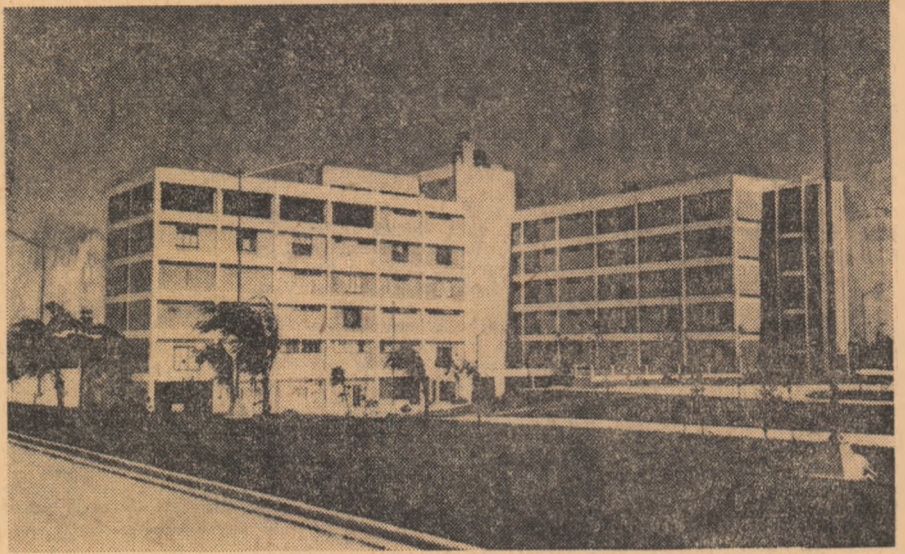
redutabili și printre politicieni ce nu pot fi acuzați de „subversivitate”. Zvonurile privind intențiile Washingtonului nu s-au confirmat, ceastrile de incertitudine au trecut și, totuși, măsurile speciale au rămas în vigoare. În asemenea condiții, pentru mulți a devenit destul de clar că Thieu urmărește și alte scopuri. Din lectura zvonurilor telegrame date Saigon reiese

că președintele a fost și rămîne preocupat de vecinul său conflict cu Ky. Fostul premier, avansat vicepreședinte (dar, împins prin „savanele” pe linie moartă) răpește liniștea lui Thieu. El se teme de o lovitură a lui Ky, mai ales că rivalul său deține în continuare — prin intermediul fideliilor săi — importanță pozitivă în ierarhia militară și administrativă. O serie de persoane din anturajul lui Ky au fost acuzate de corupție. Unele și-au pierdut funcțiile, altele au ajuns chiar și în pușcărie. O importanță personală — generalul Khang — este suspectată tocmai pentru legăturile sale cu Ky și, treptat, cîmulul său de înalte responsabilități s-a redus la șefia unei divizii de pescari mari. În atmosfera de neliniște din ultimele zile s-au operat arestări de ofițeri și cei mai mulți s-au dovedit a aparține grupului Ky.

500 000 de militari sud-vietnamezi n-au fost puși în alarmă doar pentru a le stimula vigilența. Pe fundalul agitației s-a consumat un nou episod al luptei pentru putere și indiferent dacă a fost reală sau nu tentativa de lovitură de stat, Thieu a găsit un bun prilej pentru a se răfu cu inamicii săi politici din cadrul comandanților militari ordinului „de a zdrobi orice încercare de rebeliune fără a trebui să ceară permisiunea la explonatele superioare”.

„Orice primejdie a fost înlăturată” — s-a afirmat la Saigon. Thieu ține, însă, prea bine cît din nefericire pentru el n-a reușit să înlătore „orice primejdie”. Cele întimplătoare la Saigon dezvoltă, odată în plus, guvernarea unui regim care supraviețuiește datorită hoștacilor străine.

E. O.

CUBA: construcții noi la Sagna la Grande.

După „Fearless”

După patru zile de discuții, care au însumat aproximativ 30 de ore, duse în incinta sălii de conferințe de la bordul crucierului „Fearless”, premierul britanic Harold Wilson și șeful guvernului rhodesian, Ian Smith, s-au despărțit duminică seara, fără a putea ajunge la un acord asupra mult discutate probleme rhodesiene. Cei doi premieri au convenit însă ca tratativele să fie amîinate.

În declarația comună dată publicității la Gibraltar, cele două părți au recunoscut că în afara unor mici progrese, pozițiile celor două guverne în problemele fundamentale continuă să fie diferite. Declarația subliniază că primul ministru Harold Wilson a remis premierului rhodesian un document în care sînt prevăzute clauzele unui proiect de acord. Documentul se referă, în special, la acordarea de drepturi politice majorității populației africane din Rhodesia. Acest document urmează să fie examinat de guvernul rhodesian în termenul cel mai scurt.

Într-un interviu acordat duminică după-amiază postului de radio rhodesian, Ian Smith a declarat că „concesiile făcute de Wilson sînt lipsite de importanță”. Presa engleză de luni acordă înțevederilor anglo-rhodesiene un spațiu larg. În comentariul său, „Times” scrie că la reluarea negocierii la Gibraltar, Harold Wilson va trebui să explice „Parlamentului și opiniei publice britanice pentru ce a plecat în Gibraltar, clad era clar

pentru oricine că posibilitatea de a se ajunge la un compromis cu Smith era foarte slabă”. Primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, a declarat luni cu prilejul unei conferințe de presă, că înțevederile pe care le-a avut timp de patru zile cu premierul rhodesian, Ian Smith, nu pot fi calificate un eșec în ciuda faptului că cele două părți nu au reușit să încheie un acord. El a relevat că personal este satisfăcut de rezultatele discuțiilor pe care le-a avut cu Ian Smith dacă se ține cont de „divergențele” fundamentale de principiu și atitudini care au existat și există între cele două părți”. Harold Wilson a subliniat că nici unul din punctele fundamentale ale documentului britanic, remis duminică seara lui Ian Smith, nu va fi susceptibil de noi negocieri.

NEW YORK 14. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Lucrările celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. continuă să fie dominate de dezbaterile unor probleme ale vieții politice internaționale actuale. Subliniind în intervenția sa că „viitorul Europei și al pămîntului poate fi asigurat numai cu participarea tuturor statelor europene, secretarul de stat pentru afacerile externe al Iugoslaviei, Marko Nikkezic, a declarat că „respectarea independenței tuturor statelor și neamestecul în treburile lor interne sînt condiții esențiale ale menținerii păcii”.

Referindu-se la războiul din Vietnam, vorbitorul a arătat că „bombardamentele asupra teritoriului R. D. Vietnam trebuie să înceteze complet și fără întîzier, pentru a se înlesni o soluționare politică și pentru a se asigura respectarea drepturilor legitime ale poporului vietnamez”. În cuvîntarea sa, ministrul de externe al Marii Britanii, Stewart, s-a referit la esecul convorbirilor anglo-rhodesiene și relațiile dintre Anglia și Piața comună, situația din Orientul Mijlociu.

În încheierea ședinței, a urcat la tribuna primul ministru al Indiei, Indira Gandhi. Continuarea tragicului conflict din Vietnam, a declarat Indira Gandhi, este o sursă permanentă de îngrijorare... Poporul vietnamez trebuie să își respecte dreptul legitim de a-și hotărî destinul în mod pașnic și fără amestec din afară”.

Pe lângă discuțiile de principiu, conducătorii ai unor biblioteci centrale din Londra, precum și a reprezentanților unor instituții de cultură și artă din Anglia.

● AUREL ARDELEANU, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Nepal, a prezentat scrisorile de acreditare Majestății Sale regelui Nepalului, Mahendra Bir Bikram Shah Deva.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.

● LA 14 OCTOMBRIE a avut loc deschiderea unei Expoziții de carte românească la Biblioteca Universității din Londra, în prezența ambasadorului României, Vasile Pungan, a rectorului Universității din Londra, Sir Douglas Logan, profesori ai

acestei instituții, conducători ai unor biblioteci centrale din Londra, precum și a reprezentanților unor instituții de cultură și artă din Anglia.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.

● LA 14 OCTOMBRIE a avut loc deschiderea unei Expoziții de carte românească la Biblioteca Universității din Londra, în prezența ambasadorului României, Vasile Pungan, a rectorului Universității din Londra, Sir Douglas Logan, profesori ai

Dublu scop

Congresul anual al presei sud-africane, întrunit la Uvongo, provincia Natal, ar fi trecut neobservat dacă ministrul sud-african al apărării, Botha, n-ar fi folosit tribuna lui pentru a anunța un eveniment ieșit din comun: Republica Sud-Africană va inaugura o bază experimentală pentru lansarea de rachete, la Cap Vidal, pe coasta Zulusland, la 240 km nord de Durban.

Pentru amenajarea bazei a fost construită o pistă de 15 km lungime și a fost luat un teren care făcea parte din rezervația naturală St. Lucia Lake. Relevid „insemnătatea strategică deosebită” a noii baze, ministrul a adăugat că ea va fi folosită atît de serviciile celor trei arme — terestră, navală și aeriană — cît și în scopuri științifice. Marina sud-africană, care dispune de 30 de unități de luptă a și anunțat că va folosi baza de la Cap Vidal pentru experimentarea diferitelor sale arme. Dar valoarea ei este mult mai largă. Căile de acces spre Cap Vidal vor fi, de asemenea, strict controlate de armată și vor fi construite șosele strategice și căi ferate moderne pentru transportul de mare capacitate. Într-un cuvînt, este vorba de a folosi la maximum întregul potențial al bazei experimentale. Aici vor fi dislocate „în permanență” unități ale forțelor armate, ceea ce indică preocuparea nu numai pentru apărarea proprii, dar și pentru folosirea acestora în scopurile „apărării” politice răsiste.

Referindu-se la războiul din Vietnam, vorbitorul a arătat că „bombardamentele asupra teritoriului R. D. Vietnam trebuie să înceteze complet și fără întîzier, pentru a se înlesni o soluționare politică și pentru a se asigura respectarea drepturilor legitime ale poporului vietnamez”.

Pe lângă discuțiile de principiu, conducătorii ai unor biblioteci centrale din Londra, precum și a reprezentanților unor instituții de cultură și artă din Anglia.

● AUREL ARDELEANU, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Nepal, a prezentat scrisorile de acreditare Majestății Sale regelui Nepalului, Mahendra Bir Bikram Shah Deva.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.

● LA 14 OCTOMBRIE a avut loc deschiderea unei Expoziții de carte românească la Biblioteca Universității din Londra, în prezența ambasadorului României, Vasile Pungan, a rectorului Universității din Londra, Sir Douglas Logan, profesori ai

acestei instituții, conducători ai unor biblioteci centrale din Londra, precum și a reprezentanților unor instituții de cultură și artă din Anglia.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.

● LA 14 OCTOMBRIE a avut loc deschiderea unei Expoziții de carte românească la Biblioteca Universității din Londra, în prezența ambasadorului României, Vasile Pungan, a rectorului Universității din Londra, Sir Douglas Logan, profesori ai

acestei instituții, conducători ai unor biblioteci centrale din Londra, precum și a reprezentanților unor instituții de cultură și artă din Anglia.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.

Z. FLOREA

NELINIȘTE LA SAIGON

EXPOZITIE ROMÂNEASCĂ LA SOFIA

LA 11 OCTOMBRIE s-a deschis la Sofia expoziția „România” în cadrul construcției din România”. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Maria Grigorescu, ministrul construcțiilor din Republica Populară Bulgaria. Ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, Nicolae Bilean, a vorbit despre realizările construcției și arhitecturii române.

● LA ULAN BATOR s-au desfășurat lucrările vetii de-a 28-a ședințe a Comitetului Permanent CAER, pentru industria alimentară. Au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică. La terminarea ședinței a fost semnat un protocol.

● LA MUZEUL imperial de război din Londra au izbucnit, duminică noaptea, două incendii provocate, după cum au stabilit autoritățile, de aruncarea unui „obiect” prin una din ferestre. Se crede că în urma incendiilor, care au luat proporții, au fost distruse documente prețioase privind cele două războaie mondiale. Pierderile cele mai mari au fost înregistrate în biblioteca de documentare, care a

pe scurt

basada Republicii Socialiste România a remis Bibliotecii Naționale Algeriene și Bibliotecii Universității din Alger peste 200 de cărți de autori români din domeniile literaturii, artei, matematicii, chimiei și fizicii.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.

● LA 14 OCTOMBRIE a avut loc deschiderea unei Expoziții de carte românească la Biblioteca Universității din Londra, în prezența ambasadorului României, Vasile Pungan, a rectorului Universității din Londra, Sir Douglas Logan, profesori ai

acestei instituții, conducători ai unor biblioteci centrale din Londra, precum și a reprezentanților unor instituții de cultură și artă din Anglia.

● VICEPREȘEDINTELE Humphrey a telegrafiat, duminică, lui Richard Nixon și lui George Wallace, adversarii săi în cadrul campaniei electorale, pentru a-l asista ca a reținut a oră din emblema companiei „Columbia Broadcasting Corporation” (C.B.S.) pentru 28 octombrie și să îi invite la o dezbateră publică. Humphrey a cerut rivalilor săi să dea un răspuns pînă marți după-amiază. După cum se știe, Humphrey a cerut în repetate rînduri a asemenea dezbateri, iar Nixon a răspuns că este gata să participe, dar nu va accepta prezența lui Wallace la dezbateri.